

உ
சிவமயம்.

திருக்கருவைக்
கவித்துறை யந்தாதி

திருக்கருவைப்
பதிற்றுப் பத்தந்தாதி

திருக்கருவை
வெண்பா வந்தாதி

இவை மூன்றும்
வரதுங்க பாண்டிய மகாராஜன்

இயற்றியன.

இம்மூன் றந்தாதிகளையும்

அதிவீர பாண்டிய மகாராஜன்

இயற்றியதாகக் கூறுவாரும் அச்சிடுவாருமுளராயினும்

உற்றுநோக்கு மிடத்தில் அவர் தமயனாகிய

வரதுங்கபாண்டிய மகாராஜன்

இயற்றியதாகவே தோன்றுகிறது.

கணபதி துணை.

திருக்கருவைக்

கலித்துறையந்தாதி.

—(—

காப்பு.

கட்டளைக் கலித்துறை.

தீட்டும் பனுவற் கருவையர் தாதித் தெரியலெல்லை
சூட்டும் படிக்குத் துணைசெய்யு மாற்சுடர் சூழ்பிறங்க
லேட்டின் புறத்து முனிமொழி பாரத மென்றுநிற்கக்
கோட்டுந் தவளப் பிறைக்கோட்டு மும்மத குஞ்சரமே.

நூல்.

சீரணி கொன்றைச் சடைக்காடு முக்கண்ணுஞ் செம்முகமுங்
காரணி கண்டமு நான்குதிண் டோளுங் கருவைப்பிரான்
வாரணி மென்முலை யொப்பனை பாகமும் வண்கமலத்
தேரணிசெம்பொற்றுணைத்தாளுமென்னெஞ்சிடங்கொண்டவே

இடங்கொண்ட சென்னி நிலனுறத் தேவ ரிறைஞ்சமன்றி
னடங்கொண்ட டிடப்பண்டு நான்செய்த தெத்தவநாண்மலர்சேர்
தடங்கொண்ட வரவி*புடைசூழ் கருவைத் தனிமுதலே
வடங்கொண்ட பூண்முலை யொப்பனை கேள்வலிவ் வையகத்தே.

வையர் தொறுங்கலிக் கோடையில் வாடி வருந்துமுயி
ருய்யும் படிக்கோ ருறுதிகண் டேனுமை பாகம்வைத்த
மெய்யன் கருவைப் பிரான்செழு மாணிக்க வெற்பணைய
செய்யன் கனைகழற் றுமரைப் போதின் றிருநிழலே. (3)

திருவுங் குலனு மனையுஞ் சிறுருஞ் சிறந்தசெவ்வி
யுருவுந் தவமுங் கடிதெய்த லாமுமை மாதுகொங்கை
மருவும் புயத்தர் களாநிழ லார்செக்கர் வானநிறம்
பொருவுஞ் சடிலர் திருத்தொண்டின் மேலன்புபூண்டவர்க்கே

பூண்டவ ராவும் புலித்தோ லுடையும் புவனமுட்ட
நீண்டவ ராது மறியாச் சாணமு நீண்முடியுந்

தாண்டவ ராயர், முகலிங்க நாதர் தமியனுக்கே
ராண்டவ ராகிவந் தேதிருக் கிட்சியளித்தனவே. (5)

அனியு மளிதரு மானந்த் மாகி யளவிறந்த
கனியு மிரண்டற்ற காட்சியுங் காட்டிக் கருணைசெய்தார்
வெளியும் பவனமுந் தியுந்தண் ணீரும் வியனிலமு
மொளியொன் றியவுரு வக்கள வீச ருளத்திருந்தே. (6)

உள்ளக் கமலத்தி னிற்கள வீசரென் னொப்பனையோ
டெள்ளத் தனையு மகலாக் குடிக்கொண் டிருளறுத்துக்
கள்ளக் கலரொடுங் கூடா தெளியனைக காத்தளித்த
வள்ளற் குணத்தின் றகுதியை யேதென்று வாழ்த்துவனே (7)

வாழ்த்திட நாவுண்டு பாவிக்க நீயுண்டு மண்ணிலுறத்
தாழ்த்திடச் சென்னியு முண்டுகண்டாய்தண் களவின்மல
ரூழ்த்திடுநீழ லுறைவா ரடியுண் டுணைசிரயம்
வீழ்த்திடுவாருமுண் டோருஞ்ச மேபென் மெலிவதுவே. (8)

மெலிவிக்கு நோய்க்கு மடவா ரிழைத்த வினைக்குமுயிர்
நலிவிக்குங் கால் படர்க்குமஞ்சேன்றமிழ் நாவலரான்
மலிவிக்குந் கீர்த்திக் களவீசர் கூன்பிறை வாகனில்வாந்
பொலிவிக்குஞ் செஞ்சடை யார்தடுத் தாளப் புருந்தபின்னே (9)

புருவநீ முழ்பு வ்னப்போ டிளமையும் போயதினி
மிசுவீது நோயுந் துயருமென் றுலடன்மேவலநர்
நகுவதனூ முன்னெரித் தோர்கள் வீசரை நாம் பணியந்
தருவது நூனெஞ்ச மேயிது போலுஞ் சதுரில்லையே. (10)

தூர னன்னலுந் திருநெடு மாலுஞ் சதமகனுங்
கதிரா யிரம்விரிக் குஞ்சுட ரோனுங் கலாதாறு
மதிரார் கலிக்கின்ற யுந்தொழு தேத்த வரூள்புரிந்தோன்
முதிரா முகிழ்முலை யொப்பனை கேள்வன் முகலிங்கனே. (11)

முகலிங்கன் மென்தரு வைக்கள வீசன் முதல்வனன்பர்
புகலித் குலிகச் சடிலப் பிரான்புழைக் கையுரிநல்
லகலிக்க மாக்குந் தேர் னடியர்க் கடிமைசெய்யர்
திகலிந் கெவனெஞ்ச மேயிது தீர்த் தெளிதல்லவே. (12)

அல்லும் பகலு மொழியாது தம்புக ழாதரித்துச்
சொல்லும் படிக்குக் கவிநா வளித்தெனைத்தொண்டுகொண்டார்
வல்லுங் குழைமுலை யொப்பனை பாகர் வரிசிலையந்
கல்லுங் குழைத்த புயத்தர் களாகிழற் கண்ணுதலே. (13)

கண்கொண்டுபார்த்தவிடந்தோ றுந்தோன் றுங்கருவைப்பிரான்
விண்கொண்டதிங்களுக்குடிகொண்டவேணியும்வெண்ணையும்
பண்கொண்ட வேதப் பவளச்செவ் வாயும் பனைப்புயமும்
தண்கொண்டகொன்றைத் திருமார்புந் தாமரைத் தாள்களுமே.

தாளா லுதைத்தது கூற்றுவன் மார்பந் தடக்கையுநீர்
வாளா லுத்தது நான்முகன் சென்வரி மணிவலயத்
தோளால் வளைத்தது மாமேரு நெற்றிச் சுடர்விழியால்
வேளாடல் செற்ற கருவா புரியுறை விண்ணவனே. (15)

விண்ணிடு வில்லும் புனன்மேற் குமிழியு மின்னுமென
மண்ணிடைத் தோன்றி யழியுமிக் காயத்தை மாய்விலதென்
றெண்ணிடு மெண்ணந் தவிர்த்தழி யாழுத்தி யேறுதற்குப்
பண்ணிடு மேணிகண் டீர்கள் விசர்பொற் பாதங்களே. (16)

பாதார விர்தமுஞ் செஞ்சடைக் காடும்பஞ் சாயுதனும்
வேதாபு மின்னமுங் காண்பரி யானையென் மெய்த்தவத்தா
னாவென் றேத்திக் கருவைக் களாவி ன்றுகிழற்கிழ்க்
காதார்வரிவிழி யொப்பனை யாளொடுங் கண்டனனே. (17)

கண்டேன் கருவைப் பெருமான் றிருவடி கண்டுபற்றிக்
கொண்டேன் பாசம யங்குறு கேன்புல்லர் கூட்டநண்ணிப்
பண்டே புரிந்த பழவினை யாவையும் பற்றறுத்துத்
தொண்டே புரிவதல் லர்பின்னை வேறு தொழிலில்லையே. (18)

இல்லாமை துன்ப மிரவுகல் லாமை யிழிவுமிடி
பொல்லாத நோய்முத லானவெல் லாமன்று போர்விசயன்
வில்லா லடியுண்ட பால்வண்ண நாதர் வியன்புகழைச்
சொல்லா தவரையன் றோபிறப் பேழும் தயர்ச்செய்யுமே. (19)

செய்யன் கரிய மிடற்றன்வெண் ணீற்றன்செம் பாதிபச்சை
மெய்யின் செழும்பொற் சடாடவி யான்வெவ் வனலெடுத்த
கையன் கருவைப் பெருமா னிருவினை கட்டறுக்கு
ஐம்பன் சாணஞ் சரணமென் றோது மருமறையே. (20)

அருமறை யோதியென் பல்வேள்வி முற்றியென் னாதாவா
னருமதை கங்கை முதற்புனன் மூழ்கியென் னுண்மலர்சேர்
மருமலி சோலைக் கருவைப் பிரான்நிரு மந்திரத்தை
யொருமுறை யோதித் துறக்கம் புகாதவுணர்விலரே. (21)

உணங்குந தவத்தர் கருத்திலும் வேதத்தி னுச்சியிலு
மணங்கொண்ட சோலைக் கயிலாய வெற்பிலு மாமன்றையோர்
கணங்கொண்டுபோற்றிசெய்பொன்னம்பலத்துங்கருவையிலு
மிணங்கும் பொருளென் னிதயார விந்தத் திருக்கினறதே. (22)

இருக்கும் புராணமு மாகம கோடியு மென்றுவகிற்
பெருக்குங் கொழுசொம்பு மீதேறி மூத்திப் பிரசமனர்
ஞ்ஞக்குமெய்ஞ்ஞானமணம்விசுநதேனுண்டுகொள்ளைவண்டு
செருக்குங் களவி னிழற்கீழ் முளைத்த சிலக்கொழுந்தே. (23)

கொழுந்தும்பைவேணி முடிக்கள விசற் குறித்துநெஞ்சிற்
றொழுந்தொண் டருக்கரு ளங்கருவேச தொனிவிளைக்குங்
செழுந்தொண்டை வாய்ச்சியர்காமானுராகத்திற்சிந்தையழிற்
தழுந்தும் பொழுதி லும் யான்மற வேனுன் னடியினையே. (24)

அடியே னினைவுக் கடங்கா வறியை யளித்துநெஞ்சிற்
அடியே புருந்தென்னை யாளநின் றுன்கொண்டன் மேனியனும்
படியேழுந் தேடியுங் காண முழுமுதற் பானிறவெண்
பொடியேது மேனியன் றென்கரு வாபுரிப் புண்ணியனே. (25)

புண்ணிய னிசுப்பனை பாகன் புராதனன் பூங்கடுக்கைக்
கண்ணிய னொங்கள் கருவைப் பிரான்கள விசனன்பர்க்
கண்ணியன் றன்னடி னருடன் கூட வறிகொன்றினாத்
தண்ணிய வெண்ணித்தடுத்தாட் கொளநின்ற தற்பானே. (26)

பாகதிக் கேவைப்பை யோவறி யேன்பெரும் பாக்தகர்போ
நாகதிக் கேவைப்பை யோவறியே நெங்கு நாறுழிதுஞ்
சாகதிக் கேசெல் விடையாய் களரவுறை சங்கரனே
வாகதிக் கேற்றநின் பாதார விரதம் வழத்துவனே. (27)

வழுத்துதல் போற்றல் வணங்கல் குழைதன் மகிழ்தனெஞ்சிற்
பழுத்தவன் புற்றுப் பலகா னுருகுதல் பாவனைபோய்
முழுத்தவின் பக்கடன் மூழ்கிக் களித்தன் முகலிங்கனா
ளழுத்தவென் சென்னி கொடுத்தபின் பெற்ற ததிசயமே. (28)

பெற்றே நொருவர் பெறுப்பெரும் பேறு பிறவித்துன்ப
மற்றே னீனிமற் றடைவதுண் டோவரண் மூன்மெரியச
சற்றே முறுவல்செய் தோர்கள் வீசர்பொற் றுனினைக்குக்
குற்றேவல் செய்யத் தமியே னிதயங் கொடுத்தவன்மே. (29)

கொடுங்கால பாசத்தை வீசிவெங் கூற்றுச் கொதித்துமுனிந
தடுங்கா லமுநின் னடிமற வேனலை யாழிவெம்பப்
படுங்கால கூட விடமுண்டு தேவர் பயங்கெடுத்து
விடுங்கால கால் கருவா புரியுறை வேதியனே. (30)

வேதிய னேயென்றுநீ சீதா னேயென்று மேனியுமை
பாதியனேயென்றுமபால்வண்ணனேயென்றுமபானிறவெண்
பூதிய னேயென்று நாததழும் பேறப் புகழ்ந்து புகழ்க.
தோதிய நேரமெல் லாந்தமி யேனெஞ் சுருதியதே. (31)

உருவா யுருவி னொளியா யொளிபி' னொளிகடந்த
வருவா யனைத்துயி ராகிநின் றுய்குண் டகழுடுத்த
கருவா புரேச விறுதியிற் கூற்றுவன் கைப்படுநாள்
வெருவா தழைத்திடு வேன்வரல் வேண்டும் விடுவிக்கவே. (32)

விடத்தக்க திர்த விடக்குட னுனைனல் லேவர்களைந்து
சுடத்தக்க தென்று மொழியா வெருளி துரிசுகற்றி
யடத்தக் கதுமனச் சங்கற்ப நெஞ்சத் 'தகவயலி
னடத்தக் கதுகள வீசர்பொற் றுள்ளென்று நூற்றிணையே. (33)

நாற்றடர் தோடிசை பெட்டிலுந் தட்ட நாகனிக்ஞன்
கூற்றடுந் தாளொழு பாதலம் போய்ப்புகக் கொன்றைநரு
ஆற்றெழும் பொன்முடி யண்ட கடாக மொளிக்கின்று
பாற்றிரு மேனிக் களவீச னூடும் பவுரிகொண்டே. (34)

கொண்டாளப் பெற்றவர் தம்மடி யார்கள் குறைசெயினுந்
தண்டாமுனிவுந் நிகழ்தல்செய் யார்தமி யேன்பிழைநா
றுண்டா யினும்பொறுத் தாளுந் தகைமை யுனதுகடன்
கண்டார் நகைப்பர் களவீச நீயென்னைக் கைவிடினே. (35)

கைவிட்டுக்கால்விட்டுக்கண்கள் பஞ்சிட்டுக்கலங்கியுயிர்
மெய்விட்டுப்போம்பொழுதஞ்சேலஞ்சேலென் றுவேலைவென்று
மைவிட்டெறிக்குங்கண் னொப்பனை யோடு மழவிடைமே
னெய்விட்ட சூலப் படையண்ண லேவந்து நின்றகொள்ளே.

நின்றாள் வழுத்த நினைவுதந் துள்ள நிலைதிறம்பிக்
குன்றா வகையென்னை யாட்கொண்ட தாற்கொடி யேன்புரித
னன்றாகக் கொள்வதல் லாற்பிழை நாடலை நாடினருக்
கொன்றாய்ப் பலவுரு வாங்கரு வாபுரி யுத்தம்மே. (37)

உத்திப் புயங்க முடிக்கள வீச வுனதுப்த
பத்திக் குரிய பழுவடி யார்தம்மைப் பாமகளுஞ்
சுத்தக் கமலையு நல்லிந் திராணியுந் தோய்வதற்குச்
சித்தத்து மாஸ் கொண்டு சேர்விடந் தேடியுஞ் செல்குவரே.

செல்வச் செருக்கர் தலைவாயி றோறுந் திரிந்துதிரிந்
தல்லற் றுயர்கொண் டினைத்துவிட் டேனடி யேனினியப்
புல்லர்க் கெளிமை புகலாமற் காத்தருள் பூந்தடமு
மல்லற் பழனமுஞ் சூழ்கரு வாபுரி வானவனே. (39)

வானவ ரிந்திர விந்திரை கேள்வன் மறைவிரிஞ்சன்
ருனவ ரென்று புகல்வதுண் டோசம ரிற்சிலையாற்
கானவ னெற்றுங் களவீச ரன்று கடல்விடத்தைப்
போனக மாக வழுவசெய் யாவிடிந் பூதலத்தே. (40)

பூத கணத்தொடு வேதீவுந் தானம் புடைக்க வொரு
பாத மெடுத்துப் பவுரிகொள் லோய்பண்டை யாகமத்தம்
வேத சிரத்தம் பொலிகள வீச மெலியவரு
மேத மகற்றுவ துன்கட னென்கட னேத்துவதே. (41)

ஏத்திய மூவர் தமிழ்மாலை சாத்து மிணையடிக்கென்
னாத்தரும்புன்சொற்றொடைபுணவாய்செம்பொனாட்டிலைந்து
காத்தரு நாண்மலர் குடும் புரிசடைக் காட்டெருக்கம்
பூத்தரு மாலை புண்கள வீச புராந்தகனே. (42)

புரந்தரன் பண்டைப் பழிதீரப் பொன்னிதழ்ப் பூங்கமல
கீரந்தரஞ் சாத்த வருன்புரிந் தோனில வோடணிந்த
கரந்தையஞ்செஞ்சடைப்பால்வண்ணநாதன்கருணைபொங்கி
வரந்தரு மோவறி யேனளி யேனிட்ட மாமலர்க்கே. (43)

மாமல ரன்றிக் குருதிக்கண் சாத்திய மாயனுக்குள்
நீமல ராழிப் படையனித் தாய்செழுந் தேறல்வளப்
பூமலர் கொண்டுன் றிருமேனி முற்றும் பொதிந்தவந்தக்
காமனை யேனொரித் தாய்கரு வாபுரிக் காரணனே. (44)

காரண னேதென் கருவா புரியிற் களாநிழற்கீழ்ப்
பூரண னேயென்பு பூண்டவ னேபொற் பொருப்புவில்லா
நாரண னேகனை யாப்புர முன்றெய்த நாயகனே
யாரண னேயப்ப னேயடி யேனுன் னடைக்கலமே. (45)

அடைக்கில ரைந்து புலனையு நெஞ்சத் தழுக்ககலத்
துடைக்கிலர் தொண்டு புரியத் துணிகிலர் தூயபத்தி
படைக்கிலர் நின்புகழ் பாடிலர் கால படர்பிடித்துப்
புடைக்கினென் செய்திடு வார்கள் வீச பொதயிலரே. (46)

பொறியும் புலனுங் கலங்கியைம் மேலிட்டுப் புத்திகெட்டு
மறியும் பொழுதிலும் யான்மற வேன்மறி யோடுமழுச்
செறியுங் கரம்புய முஞ்செய்ய வாயுந் திலகதுதற்
குறியுங் கருவைப் பெருமான் றிருமணச் கோலமுமே. (47)

கோல மெடுத்து 'நடிப்பவர்' போலப்போய்க் கடுபவர்
கால மெடுத்துக் கழித்துவிட்டு டேன்கருப் புச்சிலைமே
னில மெடுத்துப் பொராவந்த காமனை நீறுசெய்யப்
புரல மெடுத்த விழியழ லேவிய பால்வண்ணனே. (48)

பால்வண்ணஞ் சொல்லென்றும் பங்கே ருகவண்ணம் பாத
மென்றுஞ், சேல்வண்ணங் கண்ணென்று மிவ்வண்ணமாதர்
திறம்புகழ்ந்து, தூல்வண்ண துண்ணிடை யொப்பனை பாக
நொந் தேனினியுன், கால்வண்ண நாண்மலர்க் கோரளி யாகக்
கருத்தளியே. (49)

கருத்துறு மாயை யிருளுக்கு, தீபங் கழிபிறவிப்
பெருத்தெழு நோவுக் கமிர்தசஞ் சீவினி பேதித்துள்ளம்
வருத்திடு துன்பத் திரைவா ரிதிக்கு வடவையமன்றத்
தருத்தியி னுடுங் கருவைப் பிரான்றிரு வஞ்செழுத்தே. (50)

அஞ்செழுத் தோதித் திருநீ றணிந்துன் னடிக்கமல
நெஞ்சமுத் தித்தொண்டு செய்வதல் லாற்றண் ணிலாமதியின்
பிஞ்சமுத் தஞ்சடை யாரிய நாத பிறிதுசெய்யேன்
பஞ்சமுத் தம்பதந் தாரின்ப வாரி படியினுமே. (51)

படியிற் பிறந்து விழுந்திட்ட யாக்கை புலகுவிந்தால்
வடிவிற்பெரிய வடவரை போலுமற் றிப்பிறப்பி
லடியர்க் கெளிய களவிச நின்னரு ளாக்கம் பெற்றேன்
முடிவிற்பழவடி யேன்பிற வாவண்ண முத்திரல்கே. (52)

நல்கா தொழியினு நல்கினு நின்னடி நாயடியேன்
பல்காறு மேத்திப் பணிதல்செய் வேனென் பருவால்கண்
டொல்கா தளித்துப்புரந்திடல் வேண்டு முயர்விசம்பிற
செல்கா றினைக்கும் பொழிற்கரு வாபுரித் தேசிகனே. (53)

தேசிக னாகக் கனவில்வர் தாண்டருள் செய்தவட
காசிய னெங்கள் கருவைப் பிராண்கலைக் கோட்டுவிடை
வாசிய னொப்பனை பாகனென் றேத்திடுயன் வாய்திறந்து
பேசிய பேரதுள்ள மானந்த வாரி பெருகியதே. (54)

பெருங்கா லெதிய நடுங்குங் கொடியினிற் றீழையுற்றுக்
கருங்கால தூற்றிற் றியோர்-நலியக் கருத்தழிந்தேன்
வருங்கால நஞ்சுண் டமரரைக் காத்த வாதமுத்தி
தருங்கால தண்டமிழ்த் தென்கரு வாபுரிச் சங்கரனே. (55)

சங்கக் குழையனைத் தென்கரு வாபுரித் தானுலையவான்.
கங்கைச் சடையனைப் பாடல்செய் யாத கவிப்புலவி
ரங்கச் சமைகொண் டெழுநான்கு கோடி யழிநாகப்
பங்கத்தில் விழவன் றோபொன்று வார்தமைப் பாடுனதே. (56)

பாடுவ துன்றிரு நாமங்க னாடொறும் பத்திசெய்து
சூடுவ துனபொற் றிருவடித் தாமரை தொண்டுசெய்து
கூடுவ துன்னடி யார்திருக் கூட்டமக் கூட்டத்திட
னாடுவ துன்னிலை காண்கரு வாபுரி நாயகனே. (57)

நாயினுந் தீய பிறவியெல் லாஞ்சென்று நாண்பிறந்து
மாயினுந் தேவர் பதனியில் வாழினும் வஞ்சமில்லாத்
தாயினு-மன்புடை யொப்பனை பாகநின் றுணினைக்கீழ்
மேயினு மன்பொன்று மேயடி யேன்பெற வேண்டுவதே. (58)

வேண்டிய வேண்டிய வெல்லா மெதிரும் வினையகலு
மீண்டிய முத்திப் பெருவாழ்வு சேரு மிடரொழியும்
பாண்டிய ரேத்தக் கருவா புரிநின்ற பால்வண்ணனைப்
பூண்டிகழ் மென்முலை யொப்பனை பாகனைப் போற்றினர்க்கே.

போற்றிப் பணியு மடியார் பழ்வினை போகவெறி
காற்றிற் சருகென மாற்றும பிரான்கள விசற்கன்பா
யாற்றுப் புனல்கொண்டு மஞ்சன மாட்டி யலர்சொரியார்
கூற்றுக் கொதித்து வருநாளென் செய்வர் கொடியவரே. (60)

கொடியாடும் வெள்விடை கொன்றையி லாடுங் குலச்சுரும்பர்
முடியாடும் கங்கை முகமாடு முச்சுடர் முற்றும்வெள்ளைப்
பொடியாடுமேனி பரவாடுஞ் சோரிப் புலவுகமழ்
வடியாடுஞ் குலச் சருவேச டாடியுமன்றிடத்தே. (61)

மன்றிடத் தேநின்று தாண்டவ மாடுவன் வான்கயிலைக்
குன்றிடத் தேயண்டர் போற்றிட நிற்பன் குறித்துமன
மொன்றிடத் தேதன்னைத் தானாகப் பாவிப்ப னுள்ளீடியார்
என்றிடத் தேயுத வுங்கரு வேசன் கனல்வண்ணனே. (62)

வண்ணங் கரிய திருமால் கழிபென்பு மாஸிகையுந்
தண்ணங் கமலத் தயன்றலை மாஸியுஞ் சாத்திமண்ணும்
விண்ணும் பொதிந்த வுகாந்த பிரளய மேவிநின்று
பண்ணொன்று வினை பயிலும் களாவிற் பரஞ்சுடரே. (63)

பரஞ்சுடர் முக்கட் பரமன் சதானந்தன் பற்றலர்முப்
புரஞ்சுட வாங்கு பொருப்புலில் லான்பொருந் தாததக்கன்
சொஞ்சுடக்கொய்துமுத்தியிட்டபால்வண்ணன்றென்றிசைக்கோ
ஹஞ்சுடத் தாளுதைத் தோன்றிரு நாமங்க ளோதுமினே. (64)

மின்கொண்ட பொன்முடி யாயிர மாயிர மெய்த்தொழில்கள்
பொன்கொண்ட சேவடி யாயிரமாயிரம் பூர்தடங்கண்
முன்கொண்ட நாமங்க ளாயிர மாயிர மூரித்திண்டோள்
கொன்கொண்டருலப்படைக்கருவாபுரிக்கொற்றவற்கே. (65)

கொற்றக் கலிகை நிழற்றப் பொதுவறக் கோனடத்தி
முற்றப் புவனம் புரப்பவ ரேனு முகலின்கர் தாஞ்
சற்றுத் திருவருள் கோடின ரேலத் தருகிகெட்டுப்
பற்றற்ற கூழுங் கிடையா திரப்பரிப் பாரிடத்தே. (66)

பாரிடஞ் சூழ்வரத் தான்ப்லி கொண்டுந்தன் பாதமலர்
சேரடி யார்க்குப் பெருவாழ் வளிப்பன் றிரைக்கடலிற்
கார்விடந் தானுண்டும் போற்றும்புத் தேளிர் கடும்பசினோய்க்
காரமு. தூட்டுவன். நென்கரு வாபுரி யாரியனே. (67)

ஆரியன் வேண்டத் திருமேனி பூரித் தறமெலிந்த
சீரியன் செல்வக் கருவைப்பி ரான்றிருத் தொண்டுசெய்யாப்
பூரியர் கூட்டம் புகாதன்பர் கூட்டம் புருத்தியது
காரியங் காணெஞ்ச மேபிறப் பேழுங் கூடப்பதற்கே. (68)

கடல்விட முண்டி புறங்கா டரங்கு கனலுருவ
மடல்விடை யூர்ந்தி புலியத ளாடை யழலுமிழ்வாய்ப்
படவர வாரங் கழிதலை தாரெனிற் பால்வண்ணனை
மடவா லொப்பனை யெவ்வாறு சேரு மணமகிழ்ந்தே. (69)

மணப்பகை யாகிய வைவரை மாய்த்துள் வழியடியா
ரினத்துட னென்னைபு மாட்கொள்வை யோபண் டிகல்புரிந்த
புனத்துள வோனுங் கமலத்து வேதனும் போற்றிசெய்யுங்
கனற்றிரு மேனிக் கருவா புரியிற் கறைக் கண்டனே. (70)

கறைகொண்ட சூலத் தலையிலுங் கையிற் கபாலத்திலு
நறைகொண்ட பங்கயப் பொற்று ளிணையிலு நாங்கன்கண்டோ
மறைகொண்ட தென்கரு வைப்பெரு மானுக்கு மாபவனார்
நிறைகொண்ட பேருட லும்பசுஞ் சோரியு நீள்கண்ணுமே. (71)

நீள மடுத்த தடந்தோ டிசையை நெருங்கச் சக்ர
வாள மடுத்துச் சடைக்காடு சூழ்வர மாதுமையா
டாள மடுப்பச் சதுமறை போற்றச் சரணமண்ட
கோள மடுப்ப நடிக்குங் கருவைக் கொழுஞ்சுடரே. (72)

சுடர்கின்ற மண்டல மென்னுமுக் கோணமுந் தொல்விசம்பும்
படர்கின்ற சோதிக் கருவைப பிரான்பொற் பதம்பணிந்தார்
குடருந் தசையுங் குருதியு மென்புங் குறிநதவிர்த்
வுடலென்ற பாரஞ் சுமவார்கண் மீண்டிவ் வுலகில்வந்தே. (73)

உலகத்தி லுள்ள மனைவாழ்வு சுற்ற முறுபுதல்வ
ரலகற்ற செல்வந் தொலையாத நீணிதி யாயவெல்லா
மில்கூற்ற மின்னென நில்லாது போய்கிடு மென்பதெண்ணித்
திலகத் திருதுத லொப்பனை பாகனைச் சிந்தியுமே. (74)

சிந்தித் துருகி யுருகியெப் போதுநின் சேவடியை
வந்தித் திருப்பதோர் வாழ்வளித் தாய்மறை வேதனுக்குஞ்
சந்தித் திடற்கெளி தோவிர்த வாழ்வு தழைக்கு ஞ்செவ்வா
னந்திப் பிறைமுடி யோய்கரு வாபுரி யாள்பவனே. (75)

புறங்குடல் விழ்ந்து சடுமாறி வேறொரு பந்துமின்றி
புலங்குடலினைத் தித்தென்தின்று தியனுக் கம்பிபெனத்

தவத்துன்றவோர்தொழுந் தாள்காட்டி முத்தித்தடங்கரைமேற்
றுவக்கற வேற்றுவை யோகரு வாபுரித் தூபவனே. (76)

தூயபங் கேருகன் செவ்வா யுனது தூகபந்தி
பாயொலிப் பாற்கட லம்புபெய் தூணிவன் பாதலங்கள்
சேயொளி மாமணிப் பொற்பணிப் பெட்டகந் தென்கருவை
நாயக நின்புக ழாரே யறிந்து நவிலுவரே. (77)

உவராழி வையத் திழிசுலத் தேவர் துதித்தவருஞ்
சிவசா தனம்பெறிற் றேவர்கண் டர்தென் கருவைப்பிரான்
றுவர்வாய் மணிநகை பங்கன்பொற் றுணைத் தொழாநிருப்போ
ரெவரா யினுமற் றவரே குலத்தி னிழிந்தவரே. (78)

இழியும் பிறவிப் படுகுழிக்கேவிழந் தெய்த்தவென்மேற்
பொழியுந் கருணை, விழித்திருப் பார்வை புரிந்தனையேன்
மொழியுந் தவலை மனமா சறுத்தின்ப முழுகிமுத்தி
வழியும் புகப்பெறு வேன்கரு வாபுரி வாழ்பவனே. (79)

வாழ்விப்பர் தம்மை மறவா தவரை மற்றதவரை
வீழ்விப்பர் தீய நாகத்து னேயெனு மெய்மையெண்ணிச்
சூழ்வித்த கொன்றை முடிக்கள விசர் துணையடிக்கீழ்த்
தாழ்விக்குஞ் செஞ்சடை யாரல்ல ரோமுத்தி சார்பவரே. (80)

முத்திக் கொருவித்து மோகா டவிக்கு முழங்குசெந்தீ
சித்தக் கவலைப் பிணிக்கோர் மருந்து சிவதவஞ்சேர்
புத்திக் கொடிக்குப் படருந் கொழுமொம்பு போலுங்கண் டர்
துத்திப் பணியணி யுன்கள விசர் துணையடியே. (81)

துணைக்கோல வாசிகை வேணியிற் சாத்தித் துலங்குதிரு
மணக்கோலத் தோடிம வான்மக னோடு மழவிடைமே
விணர்க்கோலச் சோலைக் கருவேச வெண்மு னெழுந்தருள்க்
கணக்கோ கணக்கல்ல வோவறி யேனுன் கருத்தினையே. (82)

உன்கருத் தேதென் றறியேன் கருவையி னுத்தமனே.
மின்கருந் குஞ்சடை யும்பிறைக் கீற்றும் விழிமல்கும்
பொன்கருந் குன்கொன்றை மாணிகை மாப்பின் பொற்கழறு
மென்கருந் துடுவைத் தெப்போதுந் துதித் திதைஞ்சுவனே.

இறைபவ னேபெனக் குன்னடி போற்ற லியல்பளித்த
மறையவ னேபென் மனத்தவ னேவரி வார்த்தகண்டக்
கறைபவ னேதென் கருவேச னேசடைக் காடணிந்த
பிறையவ னேபடி யேன்பிற வாவண்ணம் பேறருளே. (84)

அருளிப் புணலிற் குமிழியிற் றேன்றி யழிந்தனன்யான்
கருவைப் பரமன் கவிஞனுக் காக்கம லாலயத்திற்
பாவைக் கிரலிற் றிருத்தாதுசென்ற பதம்படவத்
தெருவிற் சிறுதுக ளாய்க்கிடந் தேனிலலை தீவினையே. (85)

தீவினை செய்து சிவதவங் கைவிட்டுச் சில்பகலிற்
சாவினை மேற்கொள் சமுக்கின ரோதண் டமிழ்க்கருவைப்
கோவினைநாவினிற் கொண்டேத்திச்செம்பொற்குரைகழலிற்,
பூவினை யிட்டிறைஞ் சீரென்கொ லாமுங்கள் புல்லறியே. (86)

புல்லியர் தீய புணர்ப்பின ராவுரி போர்த்துவரும்
வல்லிய மென்னத் தவறிழைப் போர்புரி வஞ்சகத்தா
லெல்லையி னுன்பக் கடலமுந் தாம லெடுத்தருள்வாங்
மெல்லியல் பாக தமிழ்க்கரு வாபுரி வித்தகனே. (87)

தகனம் படுத்திப் பகிரண்ட கூடமுஞ் சாம்பர்செய்து
ககனம் பதத்தினின் றுடும் பிராணக் கமலமன்ன
முகமைந் துடைய கீருவா புரியின் முதல்வணையா
னகரைந் திராப்பக லேத்திடு வேனெஞ் சமுக்கறவே.. (88)

அழுக்கற்ற நெஞ்சிலும் பொன்னம் பதைத்துமமர்துநின்ற
முழுக்கற்றை யஞ்சடி லக்கள வீசனை முன்னியன்பு
பழுக்கத் திருத்தொண்டு செய்யார்கள் காலபடந்நாகுக்
கிழுக்கக் கழுத்திற் கயிறிடும் போதுமற் றென்செய்வரே. (89)

என்செய லாவதி யாதொன்று மில்லைமற்றியான்புரித
னின்செய லாக நினைவளித் தாயுன்னி னீக்கமற்றேன்
புன்செய லீதென்று நன்செய லீதென்றும் புந்திசெய்யே
துன்செயல் யாவுமென் றேகருவேச வுணந்தெனிர்தே. (90)

உளந்தெளி யும்படி யெப்படி வேதமு முண்மைநிலை,
யளந்தழி யாத கருவைப் பிரானம் பவன்மென்ன

வளந்தரு வேணியுஞ் சங்கக் குழையு மதிமுடிமுங்
களந்தரு நீலமும் பாவித் திடாத சுயவுருக்கே.

91

கயங்கொண்ட நீரின் மதிநிழல் போலக் கிலநிநின்று
மயங்குங் கவலை மடநெஞ்ச மேமலை மங்கைக்கொங்கை
முயங்குங் கருவைப் பெருமானென் னுட்பகைமுன் னுழுவென்று
சயங்கொண் டிருக்கி னுனக்கொரு காலுந் தளாவில்லையே. 92

தளர்வுவர் தெய்தின் விதியினை நோவர் தழைக்குஞ்செல்வக
கிளர்வுவர் தெய்திற் றமைத்தாம் புகழ்வர் கிளைத்தபசுந்
துளவுவர் தோனு முளரிவர் தோனுந் துதித்துநிற்பக்
களவுவர் தோன்செய்த கற்பனை யீதென்று காண்கிலரே. (93)

காணப்பெற் றேன்கரு வைப்பெரு மானைக் களாநிழற்கீழ்ப்
பூணப்பெற் றேன்செய்ய பொன்னடித் தாமரை பூனுமன்பு
பேணப்பெற் றேனவன் பேரா யிரங்களும் பேசப்பெற்றே
னாணப்பெற் றேன்கொடும் பாவமென்பால்வநது நண்ணுதற்கே

நண்ணலர் முப்புரம் விற்காமன் றன்பு நன்னகைதத்க்
கண்ணன லேவிச சுடுகள வீசர் கடலினஞ்சம்
விண்ணவர் வாழ வருந்திய காலையு மெய்யில்லைக்கும்
பெண்ணவ ளங்கு விலகா தொழிந்ததென் பேதைமையே. (95)

பேதாகி பேதப் பிறவிக டோறும் பிறந்தினைத்தேன்
மாதாவும் பெற்று வளர்த்தினைத் தாள்கொடு மாமுறவி
தூதாளும் கொன்றினைத் தான்கள வீசவித் துண்பத்துக்கோ
ராதார நின்னிரு பாதார விர்தத் தடைவதுவே. (96)

அடையும் படிக்கோ ருறுகிகிட் டாம லகலிடத்தே
மிடையுஞ் சமயப் படுகுழி வீழ்ந்து மெனிந்துமன
மிடையும் பருவத்து மெய்ஞ்ஞானக் கண்டந் தெனைப்புரந்தா
கடையும் படைவிழி யொப்பனை யான்மனக் காதலனே. 97

காதல் வினைத்துத் துணைசெய்த வேளுடல் கட்டழித்த
கோத மணத்திற் குறித்துக்கொ ளோருல வெற்புநவு
மாதுமை யொப்பனை பால்வண்ண னேரின் வடிவிலொட
பாதி தனக்கு வடிவிரப் பாகப் பறித்ததுவே. (98)

பறியா வினையைப் பறித்திலன் மாற்றிநின் பாதுமன்றி
யறியா வறிவளித் தாண்டவ னேயடி யேனுக்குண்ணைப்
பிறியீர் வரமன்றி வேண்டுவ தில்லை பிரசமலர்
வெறியார் னளாவி னிழற்கீழ் நிலைபெற்ற ஓயப்பொருளே.

பொருள்காட்டி மாசற்ற போதமுங் காட்டியப் போதல்கு
பருள்காட்டிச் சந்தை மானந்தங் காட்டி யடர்ந்தகங்கு
விருள்காட்டும் பூங்குழ லொப்பனை பாக விருளறுத்துத்
தெருள்காட்டிப் பாத மலர்கூட்ட வென்றனை சீர்பெற்றதே.

கலித்துறையந்தாதி முற்றிற்று.

திருக்களாவுடையான் றிருவடியே துணை

உ
கணபதி துணை

திருக்கருவைக்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காப்பு.

அறுசேர்க்கழி நெடிவடி ஆசிரிய விருத்தம்.

ஆனகருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதிச்சொல்லலங்கன்முற்று
ஞானவுருவாங்களவீசனளினசரணமிசைச்சாத்தத்
தானவருவிபொழிதடக்கைத்தறுகட்சிறுகட்புகர்முகத்தகக்
கனளிளவெண்பிறைக்கோட்டுக்குணக்குஞ்சரத்தினடிதொழுவாம்

நூல்.

சேரர்கமலச்சேவடியென்சின்னையிருத்தியுனதுதிருப்
பேராயிரமுமெடுத்தோதிப்பெம்மான்ருவையெம்மானென்
றாரவமுதமுண்டவர்போலனந்தானந்தத்தகநெகிழ
வாராவின்பமறிவித்தாயறியேனிதற்கோர்வரலாறே. (1)

ஆறாக்காமக்காடியகனலவார்முட்டவல்லமன
நீரூய்வெந்துகிடப்பேனைநின்றூர்வழுத்தநினைவுதந்து
மாறநேயத்திரவுபகன்மறவாதிருக்கவரமளித்தாய்
சீரூடரவமுடித்தசடைக்கருவைவாழுஞ்செழுஞ்சுடரே. (2)

சுடரேவலியத்தடுத்தாண்டதுணையேபிறவித்தொடுகுழிவீ
ழிடரேயகலக்களாநீழவிருந்தகோவேயெம்பெருமா
னுடலேயோம்பித்திரியுமெனையுண்ணைநினைக்கப்பணித்தவருட்
கடலேயுணியன்றொருதய்வங்காணவழுத்தக் கடவேனோ. (3)

வேனிற்சிலைவேடொடுகணைக்கும்விளங்குமகளிருளங்கவற்றும்
பானற்கொடியவிழிவலைக்கும்பற்றாய்வருந்தியனுதினமு
மீனத்தயரக்கடலமுந்துமெனையும்பொருளாவடிமைகொண்ட
ஞானத்துருவேதமிழ்க்கருவைநம்பாபொதுவினடித்தோனே. (4)

நடித்தேன்பொய்க்கடெடுத்தவமேநன்னுள்கழியகிர்நாளிற்
படித்தேனுனதுதிருநாமம்பண்டைவினையப்பற்றறுத்தேன்
பிடித்தேன்பிறவிக்கடனீந்தப்பெரியபுணைபாவுனதடியை
முடித்தேனுள்ளத்தெண்ணமெல்லாங்கருவைவாழுமுன்னேனே

முன்னைப்பிறவித்தவப்பயனோமுழுதுமறியாமுடனிவ
னென்னக்கருத்திலிரங்கியோயாதோவறியேனிரவுபகல்
கன்னற்பாகிற்கேற்றேனிற்கனியிற்கனிந்தகவிபாட
வன்னத்தொகுதிவயற்கருவையாண்டானென்னையாண்டதுவே.

ஆண்டகுரவனாவனையல்லற்பிறவியறுப்பானே
வேண்டும்பதவிதருவானெவளியீட்டின்பமளிப்பானேத்
தூண்டல்செய்யாமணிவிளக்கைத்தொழின்முன்றியுற்றுந்தொல்
லோனைக், காண்டற்கரியபேரொளியைக்களாவினிழற்கீழ்க்கண்
டேனே. (7)

கண்டகண்கள்புனல்பாயக்களிப்பாயுள்ளங்குரையழிய
விண்டமொழியுநாக்குமுறவிமிமேனிமயிர்பொடிப்பப்
பண்டைவசம்போய்ப்பரவசமாய்ப்பரமானந்தத்தொநிறவ
முண்டுதெவிட்டா வஞ்ஞபுரிந்தான்கருவைவாழுமுரவோனே. (8)

உரகாபரணத்திருமார்புமுமையொப்பனையாளிடப்புறமுஞ்
சிரமாவிகையும்புரிசுடையுஞ்செய்யவாயுங்கதைமிடறும்
வரதாபயமுமமுமானுவவயங்குரமுமலரடியுங்
கருவாபுரியான்வெளிப்படுத்திக்காட்சிகொடுத்துநின்றானே (9)

நின்றநிலையுஞ்செய்தொழிலுநினைத்தகுறியுமவழிபாடு
மொன்றுபதமும்பதங்கடந்தவுண்மைப்பொருளுறியேனை
யின்னுன்னடியாருடன்கூடவெண்ணம்புரிந்தவினியவரு
ணன்றுநன்றுதமிழ்க்கருவைநம்பாவும்பாநாயகனே. (10)

வேறு.

நாயகன்முகுந்தன்சத்தளப்பொருடடினான்முகனென்னவீற்றிரு
கூருந்தாயலன்கருவைக்களாநிழலமர்ந்தோன்றுனையடிப்புதுழினைவழு
த்தி,மாயிருநூலமெடுத்தெடுத்தேத்தவரம்பெறுமதூராவலர்கள், சே
யிருவிசம்பிற்கற்பகநீழற்செல்வமும்வேண்டுவதிலையே. (11)

வேண்டுவ தொன்றுதமிழெனப்பிறப்பும் வெந்தழனாகிடவிழ்
னுங், காண்டகுசிறப்பினரம்பையர்குழக்கற்பகநீழல்வைய
டினுந், ஊண்டகுசுடரேகளாநிழலமர்ந்தசோதியேகருவைநாய
கனே, யாண்டகாய்நினதுதிருவடிக்கமலத்தன்பெனுமழிவிலாப்
பொருளே. (12)

அழிவினாப்பொருளேபழமறைக்கொழுந்தேயலையெறியமு
தவாரிதியே, யொழிவிலாதருளுங்கற்பகக்கனியேயொப்பனை
மைப்பரந்தெறிக்கும், விழியினாலுருகியொருபுறமளித்தவிமல
னேகருவையம்பரனே, யிழிவினாப்புணையாப்பிறவியங்கடனின்
றேறநான்பெற்றதுன்பதமே. (13)

உன்பதமேத்தித்துன்பவேறுக்கவுலகினிற்றிருவுடன்வாழு
மன்பதைக்கெல்லாமெய்திடுந்தரமோவலியவந்தெனைத்தடுத்
தாண்டுள், ளன்புவந்தொருவரறிந்திடாவறிவுமறிவுறுத்தருளினை
யதற்கு, முன்பெதுபுரிந்தேன்கருவையம்பதிவாழ்முதல்வனே
முக்கண்வானவனே. (14)

வானெறியறல்கான்மண்ணெனப்பகுக்கவரும்பெரும்பூதமோரை
ந்து, மானமுக்குணமுங்கரணமோர்நான்குமனைத்துமாயாதியீறி
ன்றி, யூனுறையுடலுக்குயிருமாயுயிருக்குணர்வுமாயொன்றினுந்
தோயா, ஞானநாயகனேகருவையம்பரனேநானறிந்துரைக்குமா
றெவனே. (15)

எவனுயிர்க்குயிராயொள்ளுமெண்ணெயும்போலெங்கனுமிடைய
றுகின்ற, னெவனைத்துலகமீன்றுகாத்தழிக்கவிதைமைசா
ன்முவுருவெடுத்தா, னெவன்முதலிடையீறின்றியெஞ்ஞான்
மீறிலாமறைமுடியிருப்பா, னவனைப்புரக்கத்திருக்களாநீழ
லமர்ந்தருள்புரிந்தகாரணனே. (16)

காரணமேதென்றறிகிலென்றமியேன்கற்றலமனத்தினைக்கரை
த்து, வாரணிமுலையாளொப்பனையோடுமழவிடைமேலெழுந்தரு
ளி, நாரணனறியாத்திருவுருக்காட்டிநல்லருள்சுரந்துவாழ்வித்தா
ன், பூரணன்கருவைக்களாநிழலமர்ந்தபுண்ணியன்விண்ணவர்க்கி
றையே. (17)

கண்ணவரம் குடேகாடி விழந்திறைஞ்சம்விரைமலர்ச்சேவ
டிமிசையே, புண்ணிறைகாதலன்புதின்றுருகவுலையுடுமெழுகெ
னயிருகிக், கண்ணினீர்வாரக்கருவையம்பரனேக்டவுளேயென்
றெடுத்தெத்தப், புண்ணியம்புரிந்தேனிப்பெரும்பேற்றுபுகலத்
தெவர்பெறுவாரே. (18)

பெறுவதானதுதிருவடிக் கமலம்பேசுவதுன்றிருநாம
முறுவதுசின் குதிருவுருவெளியா முணர்வதுன்னருளாதுண்டோ
மறுவதுசிறப்பின்மாசிலாமணிபேவாதனேசுவபெருமானே
முறுமுனிபரவக்களாதிமுலவந்தகொடிமதிற்கருவையாதிபனே. (19)

ஆதவன்மதிபாரனல்வெளிபுனல்காலருமறையெச்சனென்றெட்டுப்
பேதமாமுருவாயருவமாப்திறைநதபெற்றியாலுற்றுநானுன்னை
பாதினானுன்னைவெண்ணருமாநருளாயினாநிலாப்பசுங்கொழுந்தணிந்த
சோதியெகருவவொப்பாண்களபதனுணைமுலைதழுவுகாதலனே. (20)

வேறு.

காதலுற்றிடின்னநிலைபெற்றிடக்கனிந்திடக்கனிநூர்
போதமுற்றிடயாவுனதென்றிடம்புலைச்செருக்கதமாந
நாதன்முத்தமிழ்க்கருவையம்பரனெனநாததழும்புறவோதி
யோதிமற்றுகான்பெற்றதையிற்தெனவுரைத்திடமுடியாதே.

முடிகடந்ததுககன்கொள்கைநெடுமுடடினுக்கபாபாலு
மடிக்கடந்ததுபாதலமெழினுக்கப்புறததனலோடுந்
துடிக்கடந்ததுககடந்ததுகதமாறொலபுகழ்க்களாவீசன்
பொடிக்கடந்தபான்மெனியான்ருகடம்புகலுதற்கெளிதாமோ.

எளியன்புன்மெழிற்பாதகன்மதாராளமுலைவளமவேட்ட
களியன்றிக்குணவஞ்சகநெஞ்செனுங்கருங்கலைக்கரைவித்து
வெளியில்வந்துதன்பொன்னடிசென்னியின்மலைநதையையாட்கொண்
வசிகனிந்தநின்னருட்குணமுசைப்பராமருங்களாவயங்கதோனே.

அமார்மாதவர்முனிவர்திரண்டுநின்றனுதினந்தொழுதேத்துந்
தமரநாபுரப்பொற்சானேத்திடத்தமியனுக்கருள்செய்தான்
குமரனாடுஞ்சூர்ப்பகைதடிந்தவன்கொள்ளைவண்டி. வீமரர்க்குங்
கமலவாவியும்பொங்கருஞ்சூழ்திருக்கருவையம்பெருமானே. 24

கருவையம்பானம்பரமேனியன்கடவுளர்காளுத

வுருவையம்பிகைபெறப்பகுந்தளித்தவனென்னலர்புரநீற்று

பெருவையம்பெனக்கண்ணையுடையனென்பிழைபொறுத்தழியாத
திருவையம்புவிச்சிறப்பொடுமளித்தவன்றிருக்காரவுடையோனே.

உடையமென்றுதம்மக்களைமனைவியையாக்கலைப்பெருவாழ்வை
யடையநஞ்சூர்ச்செழும்பொருண்முதலியவனைத்தையுநினைப்பாரோ
விடையின்மேல்வருதிருக்களாநாயகன்விராமலர்ச்செழுங்கொன்றத்
தொடையல்வேணியானடியவர்க்கன்பொடுதொண்டுசெய்யமனத்தாரோ

மனத்தையான்றினம்வணங்குவன்மின்னெனவைகலுதலையற்ற
தனத்தையாழ்வினைநிலையெனமதித்துழலாசையிற்றாராமே
புனத்துழாய்குழில்போற்றிடுங்கருவைவாழ்புண்ணியன்பாலந்காச்
சினத்தகாலையுதைத்தவன்பங்கயச்சேவடிவணங்கென்றே. (27)

வணங்கெனத்தலையளித்தனையென்புகழ்வாழ்த்தெனநாதந்தந்தா
யினங்கெனத்திருக்கூட்டமுங்காட்டினையினிப்பெறும்பேறுண்டோ
துணங்கையிட்டுவெம்பேய்க்கணங்குதித்திடச்சடலையாடரங்காகக்
கணங்கள்போற்றநின்றாடியகுழகனெகருவையம்பெருமானே. (28)

பெருமைசான்றநின்றிருவெழுத்தைத்துமேபெரும்புணையெனப்பற்றி
யருமைசான்றவிப்பவக்கடல்கடக்குமாறுசெயிற்றுணிகின்றே
னிருமையின்பமுமடியவர்க்கூட்டிடுமிறைவனையெம்மானே
தருமமூர்த்தியையொப்பனைவனமுலை தழுவுதின்புரத்தானே. (29)

தானையெண்டிசைமுக்கணுமுச்சுடர்தழைசடைகநாககறறை

மேனிலெங்கனலாடிடமுலகெலாம்வெந்தொழிபுறங்காடு

சேனிலெங்கலைப்பேய்க்கணமென்னினத்திருக்களாவமர்ந்தோனை
வானநாடரும்பூதலத்தடியரும்வணங்குவதெவ்வாதே. (30)

வேறு

எவ்வமுற்றதிரிமலமிற்றது
செவ்விஞானத்திருக்கணடிற்றத்து
கொவ்வவவாயுமைகொண்கன்கருவையான்
பொவநஞ்சமுண்டான்கழல்பாடவே. (31)

பாடினென்புகழ்ப்பாங்கயச்சேவடி
சூடினென்கருவாபுரிசேசாதியை
நாடினெனவனொன்னும்வேறறக்
கூடினெனடியாரதிருக்கூட்டமே. (32)

கூட்டரிட்டருவிசூலைநதுடற்
சேட்டைபற்றுள்ளறிவுசுதையமு
னூட்டமுன்றுடைநாதன்முகலிங்கன்
முட்டுணைக்கமலநதலைக்கொண்மினே. (33)

தலைக்கொள்வெண்டலைமாலையன்றண்ணிலா
மிலைக்குநுதன்கருவாபுரிவேதியன்
புலைக்குரமபையுடம்பிற்குடிபுகுந்
தலைக்குநெஞ்சீமொழித்தெனையாள்வனே. (34)

என்னையாள்பவெனன்னுள்ளிருப்பவன்
றன்னையான்றொழத்தண்ணளிதந்தவன்
பொன்னையாளும்புயன்றொழநின்றவன்
கன்னிபாகன்கருவைக்கிறைவனே. (35)

இறைவனெங்கணும்பாவையுமானவன்
பிறையணிந்தசடி லன்பெருந்தகை
கறையிலங்குமிடற்றன்கருவையான்
மறையநின்றெனையாண்டதெம்மாயமே. (36)

மாயவல்லிருணீங்கமனத்திடைத்
தூயஞானச்சுடர்விளக்கேகற்றிய

நாயகன்களவிசனரைமயிர்

பாயமால்விடையான்பரமேட்டியே.

(37)

பரமெனக்குணையன் தியோர்பற்றிலன்

சரமமுற்றியபேபாதிற்றருவையோ

கருவைநிற்குங்களாமுதலேமறைச்

சிரமிருக்குந்திருவடிச்செல்வமே.

(38)

செல்வமீயுஞ்சிறப்புமனித்துநத்

தல்லறீர்க்குமறிவையுதவிடுங்

கல்விநல்குங்கதிதரும்பொற்கிரி

வல்லிலான்களவிசனைவாழ்த்தலே.

(39)

வாழ்வைவரம்பிமதிக்கெட்டுக்கும்பியில்

வீழ்புன்மாந்தர்க்குறுகிவிளம்புவேன்

முச்சடைக்களவிசன்றனையஞ்

சூழ்தல்கூழிற்றுறக்கங்கிடைக்குமே.

(40)

வேறு.

கிடைத்தபொருள்கரத்திருக்கக் கிடைத்திலவன்றயர்வார்போற்

படைத்தநினதருள்பெற்றுப்பெற்றிலர்போற்பரிவுற்றேன்

முடைத்தலையிற்பவினொள்ளமுக்கலிங்காமுகிழந்தநிலைச்

சடைத்தலையாய்வின்பாபுழையாணுருந்தரத்தேனே.

(41)

உணராதநின்னிலையையீயுணர்த்தவுணர்ந்ததற்பின்

புணராததாலையிற்புணர்ந்ததெனப்புகழேழாங்கத்

தணவாமலையுணர்க்குத்தந்துருசியிரண்டற்றேன்

பணராசச்சிலம்பணிந்தபுழமுறைமெய்மெய்குமாதே.

(42)

பழமையாம்வாதனைநிற்புழந்தமனப்பந்தத்தின்

விழைவினாற்றலையுணர்விலையுறுகுவிடுங்குச்

சுழல்குயவன்றிகிரியைப்போற்பவக்கடலிற்சுழல்வேலை

மழவிடையாய்பால்வண்ணுவானவர்தந்தேகாமாதே.

(43)

கோமரணைகருவைவருகுணக்குன்றமலரிதழித்.
தேமரலைபுனைந்தசடைச்செழுஞ்சுடரோயென்றென்று
பாமரலைவாய்பாடிக்கைகொட்டிப்பதம்பெயர்த்து
நாழாடவுழமின்காடுடாண்டராய்நமரங்கூள். (44)

தொண்டுசெய்துவழிபட்டுச்சுருதிபுகழ்களாவிசன்
புண்டரிகமலர்த்தானைப்போற்றிமுதற்பேறுபெற்ற
ரண்டர்பிரானுன்முகத்தேதானுழியானிவரென்றான்
மண்டனின்ஞானத்தெளியுமாணிடுரோவழுத்துவார். (45)

வழுத்திடுவேனாவாமலரிடுவேன்கரங்கொண்டு
தொழ்த்தருவேன்முடிதாழ்த்திசகூழ்வருவேன்முனைத்தாளா
வழுத்திடுவேன்மனத்தன்னையகமபுறமொன்றுயுகிப்
பழுத்திடுவேனருள்கணியப்பாலவண்ணாநமபரணே. (46)

நம்பியுனதருள்வேட்டுநடுக்கடலுட்கலங்கமிழந்து,
வெம்புதுயர்மனத்தார்போன்மெலிகின்றெனடுநாளரக்
குமபமுனிககருளபுரியுங்கொற்றவனைமுகவிங்கா
துமபமுடித்தேதாய்புரக்கவிரக்கமின்னநீதான்ருகிதா. (47)

தோன்றியபோதுடன்றென்றித்தேதான்றதுமறைத்தென்னை
யான்றசெழுஞ்செம்பிலுறைகளிம்புபேராலகலரம
லான்மலததுகளகற்றியுன்னருளமபெறுவேனோ
மூன்றுலகுநதொழுதித்ததுமுகவிங்காமுதறபெருளே. (48)

பொருள்வேட்டுநிலம்பேட்டுமபூவையர்த்தம்புணர்கலவி
மருள்வேட்டுநரடோறுமனவலிகெட்டயர்கின்றே
னருள்வேட்டுன்சநிதிப்பட்டருநதயர்போயுய்வேனோ
வெருள்வேட்டார்க்கருளபுரியுந்திருக்களவிலுறைவோனே. (49)

உறவராபுநன்முனத்தன்புருட்டேறுமுழியிராகி
நிறைவாடுபுல்லுதனைத்துநீத்தமிழாதுணர்ந்தேர்த்து

மறைவாய்ப்துணரர்க்குமறைபயிலுங்கருவையல்லா
ழிறைவாரின் றிருவினையாட்டியான்வழுத்தவடங்காதே. (50)

வேறு.

கீதற்பெருக்குமொருகோடிகோடிகவலைப்பெருக்குமிகலாய்
வாதைப்படுத்தவலைமாறுபோலமனமாலுழன்றுவிடவே
வேதப்பெருக்குமுழுவோசைநிம்முவிழிற் பெருக்குமியல்கூர்
நாதப்பெருக்குமொழியாதுமல்குகருவேசஞானவுருவே. (51)

உருவாகிநிறியுருவாகிநிறியுயிரோடெவர்க்குமுறவாய்
மருவாகிநிறிமலராகிநிறிமறைபாகிநிறிமறையின்
பொருளாகிநிறியுணியானநிந்துபுகழ்கின்றவாறுமறியேன்
கருவாபுரிக்குளுறாதேவதேவகதியேதெனக்குமொழியே. (52)

மொழிகின்றவாறுசமயங்கடோறுமுழுதுஞ்சுழன்றுநிலையற்
றழிகின்றசிந்தையவலங்கெடுத்துன்னடிக்கண்டுநாடியறியும்
விழியுங்கொடுத்தமுகலிங்கநாதமிசுமன்பர்தேடுபொருளே
பொழியுங்கடைக்கணருளாலளித்திபுரையற்றமுத்திநிலையே.

முத்திக்குவித்துன்னடியார்கள் சிந்தையுளரிக்கருக்கன்மொழி
யெண், சித்திக்குமுலந்தவையோகிகட்குத்தெளிகன்னலாறுமிர
தம், பத்திக்குநித்தமருள்விகொண்டல்களவீசனென்கள்பரம
னத்திக்குமுன்னம்வரமேயளித்தகருவேசனம்பொனடியே. (54)

அடியாரிழைத்தபிழைகோடிநெஞ்சினறியாதவாதிமுதல்வன்
கொடியார்புரத்தையழன்முடவன் அருமுரல்கொண்டகுழக
னெடியோன்வழுத்துகளவீசனென் றுநினைதோறுமுள்ளநெகிழ
முடியே அமல்கையுளகிக்குமேனிமுருளிக்குமென்கணிணையே.

என்கண்ணிடத்தினகலாதசெல்வனெழிலார்களாவின்முதல்வன்
வன்கண்ணர்நெஞ்சபுகுதாதம்பன்மனமாசறுத்தபெருமான்
புன்கண்ணகற்றியடியாரைவிடுபுகுவித்துநின்றபுனிதன்
றன்கண்ணெனக்குமுடியாதவன்புன்கண்கொல்செய்தவமே

தவமுந்தவத்தினுறுபேறுமானதலைவர்களாவினமுதலே
புவனங்களாவையுயிர்வர்க்கமாவைறுகர்போகமாவைபுகலுந்
திவசங்களாதிவருகாலமாவதெளிவாரதெளிந்தவிமையத்
திவையன்றிநிற்பையெனினையெஞ்சினெவரோமதிப்பருளையே

உன்னுமமோதியுளையேவணங்கியுறுபுகைபேணுமரவோர்
பொன்னுடளிக்கவரநல்குமாதியுனிதாகளாவினுறையோய்
முன்னேபுனக்கியானடியானுமல்லேன்முழுஞானியல்லனெளி
யே, நென்னேபிழைத்தபிழைமுகேடியுள்ளவெனினும்புரத்தல்
கடனே. (58)

கடவாரணத்தினுரிபோர்வைகொண்டகருவேசவாதிமுதல்வா
சடவாதனைக்குளவமேகிடநதுதடுமாறுநெஞ்சமுடையே
னடைவாய்வழுத்திவழிபாடுசெய்துனடிபேணவொன்றுமறியே
ன், மடமாலகற்றியிடுமாறனிக்கும்வரநீகொடுக்குமவரமே. (59)

வரையாதிபற்றியிடுபாவகாரிமறமன்றிவேறுபுரியேன்
விரைமாலேசற்றுகுமுலாரிடத்துமிகவாசைவைத்துமெலிவேன்
கரையாதிருக்குமனநீகரைத்துனடிபாடவைத்தகதைநா
னுரையானிறைக்கமுடியாதமுக்கணுடையாய்களாவினெளியே

வேறு.

ஒளிமதிமுடித்தலைவனியொருவனேகருவையானே
தெளிவுறுநெஞ்சநதன்னைத்தெருட்டின்னிலையைக்காட்டி
யளியினுலென்னையாண்டவருட்குன்றையுன்னையின்னு
மெளியனென்பிறன்வேட்டோவேத்திடாதிருக்கின்றேனே (61)

இருக்கினுநிற்கும்போதுமிரவுகண்டுயிலும்போதும்
பொருக்கெனநடக்கும்போதும்பொருந்தியுண்டய்க்கும்போது
முருக்கிதழ்க்கனிவாயாரைமுயங்கநெஞ்சழியும்போதும்
திருக்களாவுடையநம்பாசிறந்தையுன்பாலதாமே (62)

சுந்தனையுன்குத்தந்தேனை நிருவருளென்குத்தந்தாய்
வந்தனையுன்குத்தந்தேனீயிலாடியென்குத்தந்தாய்
பைந்தனையுன்குத்தந்தேனீயென்குத்தந்தாய்
சுந்தனைப்பயந்தந்தாகருவையிடுகருந்தேவே. (63)

தேவனென்னையல்லாற்பிறிதொருதலையெண்ணென்
பாவனென்னினல்லாற்பிறிதொருபற்றுமில்லென்
யாவையுங்காட்டகண்டேனென்னுளென்க்கண்டேன்
காவலாகருவையானையினிமற்றோர்காட்சியுண்டோ. (64)

உண்டெனமறைகளோதுமொருதனிமுதலெனாளு
மண்டிருமுனிவர்தாமுங்காண்கிலரடியேனுண்ணத
தெண்டிரைவளாகமுற்றுநதேடினென்றேடித்தேடிச்
கண்டனன்களானினீழல்கருவையமாநகரத்தானே. (65)

தானெனவுருவமாகிச்சங்கற்பயிசுற்பங்கொண்டு
வானகமாகிமண்ணுய்க்கடல்களாய்மலைகளாகி
யினமாமனப்பேப்பசெய்தவிந்திரசாலநதன்னு
ளுனுனையுணரமாட்டேன்களாநிமுனண்ணுவானே. (66)

நண்ணருநதவங்கள்செய்துநாணுடல்குருந்தமாட்டே
னெண்ணுமைம்புலனுஞ்செற்றங்கருவினையறுக்கமாட்டேன்
கண்ணகன்ஞாலம்போற்றங்களாநிமுலமாநுவாழு
மண்ணலையினியெவ்வாறேவடியுனையுமாறே. (67)

உய்யவேருறுதிநாடாவுலகினிற்சம்படுமன்னும்
வெப்பவாசகலியின்பிழைதுவெதுயருழக்கின்றெற்றுத்
தையிலார்பாகம்வைத்துத்தண்டமிழ்க்கருன்னவாழு
மையன்வந்தாண்டுகாண்டததிகையம்வினைக்குமாறே. (68)

அதிகையமுள்திற்காட்டியகம்புநந்தாண்காட்டித்
துதிசெய்க்கிவிநீர்க்காட்டித்தொடக்கருநேயங்காட்டி
மதியினிந்களிப்புகாட்டிநீதேனையாண்டுகாண்டான்
கதியெனவுலகம்போற்றங்களாநிமுலமாநந்தானே. (69)

நாதனே கனிஞ்ஞனவநர் ளிருட்போதிற் சென்ற
 ஞாதனையிமபவல்லி ஞனைவனே கருவையானே
 டோத பத்தினு லுன்பொலன் கழந் றெண்டுபூண்டு
 மேதநீபகற் றிடாமலிருப்பது மிசையதாமோ.

(70)

வேறு.

இசையுஞ்செல்லமுந் திருவுரின்பமு
 மகையிலாதே பரநிவுமுந் தியு
 விரையமுந் தருங்கருவைமேலினேன்
 நிசையுடுத்தவன்சீர் படிக்கவே.

(71)

படியானத்தவன்புதுமவேதிய
 வடிமுடித்தலமறிமொன டுவன்
 கடிக்கொண்மாமலர்க்களவினீழலய
 குடியிருக்கவென்னஞ்சு கோயிலே.

(72)

கோயில் குழவுகருடங்கைகொட்டவும்
 வாயிற்பாடவும்வணக்கமடவு
 மாயிரமபெயர்க்கருவையாதி
 னையமுற்றுவழுந்தொண்டர்நெர்வெ

(73)

நெர்ந்தநெஞ்சமேநெடிதுவாடி
 சோர்ந்ததுன்பமுந் துயருமீடாக்ருவான்
 வார்ந்தசெஞ்சடைக்கருவைவானை
 ஞாததே பருளருவியாடவே.

(74)

ஆடுமட்கலத்திகிரியொத்தலைந்
 தோடுநெஞ்சமுங்கவலையோர்ந்தனை
 நாடுமோதமிழ்க்கருவைநம்பினே
 பேடுசேர்மலர்க்களவினீசனே.

(75)

ஈசனையிடத்திமயவல்லியி
 னேசனையியற்கருவைநித்தனே

பூசியேனுனைப்புனிதவாகமம்
வாசியேன்பிறப்பென்றுமாயுமே. (76)

பிறவிமாயவுமருள்பெருக்கவுந்
துறவியாய்வனர்துன்னல்வேண்டுமோ
விதைவெனம்பிரான்களவினீசெனன்
றறையுமுன்னமேயனைத்துமெய்துமே. (77)

எய்தியென்செயுங்கருவையெம்பிரான்
கொய்யுநான்மலர்க்கொன்றைவேணியான்
செய்ப்பாதமென்சென்னிவைக்கவே
டுவய்ப்புகற்றுவன்விசுபாசமே. (78)

பாசநீக்கிமூலகைப்பசுக்களை
மாசின்முத்தியாம்பவனத்தின்மேய்த்திடு
மீசன்மின்னைநேரிடைச்சிகாதல
னாசில்பால்வணத்தண்டாநாதனே. (79)

அண்டகோளமுமகிலலோகமு
மண்டுசெந்தழல்வடிவமானவன்
முண்டகக்கழற்கருவைமூர்த்தியுயக்
கண்டகண்ணினைகளிதுளங்குமே. (80)

வேறு.

துளங்குநெஞ்சமேதுயருறுவகையொன்றுசொல்வேன்
வளங்கொள்செந்தமிழ்க்கருவையம்பெரும்பதிமருவி
விளங்குபானிறமேனியன்றிருவடிதொழுதா
லளந்துகாண்பருந்தறக்கவாழ்விம்மையினிப்பான். (81)

இம்மையின்பமுமிறுதியின்புத்தியுமளிக்கு
நம்மையாளுடைநாயகன்கருவைநன்னகரிற்
கொம்மைவெம்முலைக்கொடியாடுமினிதுவீற்றிருக்க
விம்மிமானிடர்வெந்துயருழப்பதென்விரகே. (82)

விரகினுற்சிலர்செய்திடும்வினைகளுமுண்டோ
மருவியம்பரமறைந்துநின்றாட்டுவான்போல
வரககங்கணக்கருவையானொருவனின்றாட்டப்
பரவைசூழ்நிலமன்பதைப்பரப்பெலாநடிக்கும். (83)

நடித்ததாள் களுநகைமணிமுறுவலுமுகமும்
பொடித்தவேர்வெழும்புருவமுருள்விலாசனமு
முடித்ததண்பிறைவேணியுமுகலிங்கன்மழுமான்
பிடித்தசெங்கையுங்காண்பவர்புவிபிடைப்பிறவார். (84)

பிறந்தயாக்கைகளாப்பில பெருங்கடற்புவிக்கு
ளிந்துபோயவல்லாலவற்றெய்தியதுண்டோ
கறந்தபானிறவண்ணனைக்கருத்துறவிருத்திச்
சிறந்தயாக்கையீதிதற்குநான்செய்வதுமுளதோ. (85)

உள்ளதில்லதென் றுரைத்திடும்பொருளையுய்த்துணராத்
கள்ளநாவினிலிருந் திடாக்களாநறுங்கனியைத்
தெள்ளுசெந்தமிழ்க்கருவையிற்சினகரம்புகுந்து
மெள்ளநான்செனை றுகாண்டலுந்தீர்த்ததுவிடாயே. (86)

விடக்கைமும்பலக்குழிசியைவிளிந்தபின்நீண்டாத்
துடக்கைநோய்க்கணந்துணங்கையிட்டாடுறுமரங்கை
நடக்குஞ்சூத்திரப்பாவையைநான்சுமந்துழலல்
கடக்கநீக்கியென்றாளுவைகருவையுத்தமனே. (87)

உத்திவாளராமுடித்தபால்வண்ணனையுனது
பத்திவேண்டுவதன்றியேநரகிடைப்படினு
முத்திவேண்டிலேன் றுறக்கமும்வேண்டிலேன்முனிவர்
சித்திவேண்டிலேன்வேண்டிலேன்றிசாதிபர்சிதர்ப்பே. (88)

சிறக்கத்தக்கதுகருவையான் றிருவடிநேய
மறக்கததக்கதுமற்றுளசமயத்தின்மயக்கந்
துறக்கத்தக்கதிவ்வுடம்பையானென் றுறதொடர்பு
பிறக்கத்தக்கதுசிவானந்தவாரியின்பெருக்கே. (89)

பெருகுநீதல்கொண்டனாதினம்பேதைநெஞ்சடியே

ஹருகிராடவும்வெளிப்படாவுனையுளத்துணர்ந்தே

னிருகாரைவுங்காண்பதற்கென்றெதிர்த்திடுவாய்

மேருகுண்டனேகருவையிற்களாநறுங்கனியே.

90)

வேறு.

கனிவுமுனங்கனியின்பெருங்கருணைதந்தவாபோற்றிநாயி
னே, னினியபாடலாற்களாவிலீசனென்றேத்தநாத்தருமிறைவ
போற்றிவான், பனிநிலாவுடன் கங்கை துன்றுசெம்பவளவார்ச
டைப்பரமபோற்றிவிந், குனிவுமுனம்புரமெரித்திடக்குருத்த
வாணகைக்குழகபோற்றியே.

(91)

குழலிவெண்ணிலாவனையவண்ணகைக்கொடியிடத்துவாழ்ஞரி
சில்போற்றியென், பழையதீவினைப்படைகதொலைத்திடும்பாவநா
சனேபோற்றிகாய்சினத், துழுவையின்வரித்தோலசைத்தபட்
டுடைமருங்கினோய்போற்றிசெந்தமிழ்த், கழுமலப்பதிக்கவுணி
யன்புகழ்களவின்மூலிநகடவுள்போற்றியே.

(92)

கடையுத்தினின்பொழில்களையழாங்கனல்கொளுத்தியசுடலை
யம்பலத், தடலைபூசியென்னம்மைகாணநின்றமுமையனேபோ
ற்றிபோற்றிநெஞ், சிடைவிடாமனுன்சரணங்காத்திருக்கநல்
கிவிறைவெப்பாற்றிமால், விடையின்மேவியேகருவைவமாநகர்வீ
திவாய்வரும்விமலபோற்றியே.

(93)

விமலபோற்றிநின் பெருமைநாரணன் விரிஞ்சனாதியோ ரறியகி
ற்கிலா, வமலபோற்றிநானறியும்வண்ணமுன்னறிவுத்தருளறி
வபோற்றிதண்டுகமலவாவிருழ்கருவைவமாநகர்க்களவின்மூல்வாழ்
காலகாலனே, யிமயமால்வரைக்குமரியொப்பனைக்கினியகாதலா
போற்றியெந்தையே.

(94)

எந்தையாயினுப்துரவனையினியிறவனையினுப்போற்றியென்ம
னப், பந்தமாயினுப்பிடுமாயினுப்பாமுமாயினுப்போற்றிநின்
புலச், சந்தமால்வரைத்தமிழ்முனிக்குமைதனைமணந்தமெய்க்
கோலங்காட்டினாய், சுந்தரப்பயத்தழகுபோற்றிநற்சோதிபால்
வணத்தாதிபோற்றியே.

(95)

ஆதிதின் றிருத்தொண்டுகாதலித்தறிவுசென்றமட்டாககின்புக
மோதுசெய்யுளிற் குறையுரைத்ததிங்கொன்றுநின்செவிக்குற்ற
தில்லையோ, காதனண்புடைக்கவிஞனவலுங்குவிற்கழற்
கால்செவ்புறத், தூதுசென்றவாபோற்றிநாடொறுந்கொழுமவ
ர்க்கருள்கருவையையனே. (96)

ஐயனேசரண்போற்றியெண்ணையாளப்பனேசரண்போற்றிபொ
ய்யிலா, மெய்யனேசரண்போற்றிவானவர்வேந்தனேசரண்போ
ற்றிமாண்மழக், கையனேசரண்போற்றிகரலண்க்காய்ந்தவாசா
ண்போற்றிதீநிறச, செய்யனேசரண்போற்றிகாமனைச்செற்றவா
சரண்போற்றிதேவனே. (97)

தேவனேபிறர்க்கடிமைபுற்றிலேன்சிற்தைதின்வசந்தந்தன்றியு
நாவினாற்றினம்பரவிவாழ்த்துவேனாளுமென்குறைதீர்ப்பதார்
கொலோ,காவன்மூவரண்கனல்கொளுத்திடக்கருணைசெய்திடுங்
கடவுள்போற்றியான், பாவகாரியேயெனினுமெண்ணீபாதுகா
ப்பதுன்பண்பதாருமே. (98)

பண்பயிற்றிவண்டாடுகொன்றையம்படலைமார்பனேபோற்றிய
ம்பிகை, கண்களித்திடத்தில்லைமன்றினிற்கடிநடம்புகிகடவுள்
போற்றிபூங், சண்பகச்செழுங்காவின்வேரிசூழ்தண்களாவனத்
தடிகள்போற்றியீ, விண்பரிப்பவன்ருமுதநம்பனேவெள்ளை
மேனியாய்போற்றிபோற்றியே. (99)

வெள்ளைமேனியாய்போற்றியொப்பனைமேவுமார்பனேபோற்றி
போற்றிபூங், கள்ளலம்புதண்களவினீழலிற்கருணையங்கடற்கட
வுள்போற்றிநா, னுள்ளமொன்றிநின்றடிவழுத்திடவுதவிசெய்த
வாபோற்றியின்புறத், தெள்ளுசெநதமிழ்க்கருவாமாநகர்ச்செ
ல்வபோற்றிநின்சீர்கள்போற்றியே. (100)

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி முற்றிற்று.

திருக்களாவுடையான் றிருவடியே துணை.

உ
கணபதி துணை.
திருக்கருவை
வெண்பாவந்தாதி.

காப்பு.

நண்பானதென்கருவைநாதனூர்தம்மீது
வெண்பாவந்தாதிவிளம்பவே - பண்பாக
மைம்மலையுமெய்ம்மலையுமாற்றுபுகழ்படைத்த
கைம்மலையுமாழகத்தோன்காப்பு.

நூல்.

சீரணிந்ததென்கருவைச்செவ்வனையொப்பணியாள்
வாரணிந்தகொங்கைமணந்தோனே - காரணிந்த
கண்டனேநின்பொழுகழலல்லாற்காதலித்த
தொண்டனேற்குண்டோதுணை.

(1)

துணைவியொடுமால்விடைமேற்றோன்றிவினைக்கி

வேண்டாதவெண்ணவலியவிலைகொண்டுதடுத்த
தாண்டான்கருவையரன்.

(2)

அரவணிந்ததென்கருவையாளுடையான்வேதம்
பரவுங்களவிற்பரமன்—நிருவடியை
நேர்ந்தார்க்கணித்தாகுநேரானுமயக்கஞ்
சேர்ந்தார்க்குமுத்தியதுசேண்.

(3)

சேணிந்கொடிநுடங்குந்தென்கருவையம்மானே
கோணப்பிறையணியுங்கோமானே—பேணித்
தொடுக்குங்கவிதைத்தொழும்பனுக்குவந்த
விடுக்கண்களையாததென்.

(4)

என்னெஞ்சில்வைத்தற்கினியதவம்பாதுசெய்தேன்
பொன்னஞ்சிலையாற்புரமெரித்த—முன்னவனே
யன்னம்பயில்கருவையானேயரவுதொழப்
பொன்னம்பலத்தாடும்பூ.

(5)

பூமருவுவேதன்புயல்வண்ணன்கண்டறியாத்
தாமமணிமுடியுந்தாளிணையும்—யாமறிய
வாமுங்கருவைவளநகரில்வந்துநின்றான்
முழுஞ்சடைக்களவீசன்.

(6)

ஈசனையென்றுமிமயமயிலொப்பணையா
ணைசனையென்றுநினைந்துருகிப்—பேசினே
னல்வினையைக்கண்டேனவையற்றேன்வாழ்வுற்றேன்
வல்வினையைக்கண்டிலன்மற்று.

(7)

மற்றுமொருதெய்வத்தைவாழ்த்தேன்முழுக்காதல்
பற்றியுளத்துவைத்துப்பாவினேன்—சிற்றடியே
னும்பருமாலும்போற்றொருவன்கருவைநகர்
நம்பெருமானல்லாதுநான்.

(8)

நானிலத்தோர்முன்னேநலனழிந்துநானிருந்தாற்
கானநறும்பூங்களவீச—வீனமுரைத்
தென்னைச்சிரிப்பாரென்றெண்ணுதெயம்பெருமா
னுன்னைச்சிரிப்பாருமுண்டு.

(9)

உண்டுபலகுற்றமுனையடைந்தேனாதவினாற்
கண்டுபொறுத்தல்கடன்கண்டாய்—பண்டுதிரஞ்
சிந்தவடித்தவனைச்சீருதுபாகுபதந்
தந்தமுகவிங்கநாதா.

(10)

நாதாதமிழ்க்கருவைநம்பாவெனக்கினிய
தாதாவெனவுன்சரணடைந்துங்—காதுசின

வெவ்விடையின்விதிவிடங்கனநாடோறு
மிவ்விடரின்வாடுவதென்யான். (11)

யாவனமரரிடாத்தரநஞ்சுண்டான
யாவன்கருவையினிதுறைந்தான்—யாவன்
றவநேர்மைகண்டுதனக்கடிமைகொள்வா
னவனையெனையாண்டவன். (12)

ஆண்டவன்வென்கருவையாதுய்யாடாவம
பூண்டவனையென்றுதினம்போற்றிடவு—நீண்டதுயர்
போகாதிருக்குமோபொங்கிருநூற்றிக்குமோ
மாகாதவன்றேர்வரின். (13)

வரநதருமிப்பார்புரக்கும்வாழ்வுதரும்விண்ணோர்
தரநதருமியெரின்பந்தருமால்—பரந்து
துளவீசன்றேடுந்துணைத்தாட்கருவைக்
களவீசென்னறுரைத்தக்கால். (14)

காலத்தாற்காலபடராற்கருமறவி
குலத்தாலாவிதொலைவென—ஞாலத்துட்
டேன்பற்றும்பூங்களவிற்செல்வன்றிருவடியைத்
தான்பற்றும்பற்றுடையான்றான். (15)

தானேவந்தென்னைத்தடுத்தடிமைகொண்டானே
யானேபிறக்குமெழுபிறப்பும்—வானிற்
சிறந்திருக்குந்தன்கருவைச்செல்வனையெண்ணாமன்
மறந்திருக்குமோவென்மனம். (16)

மனமொழிந்துகாமமயக்கொழிந்துமாறச்
சினமொழிந்துவாதையுந்தேயந்தா—வினிய
குருக்களாய்வந்தடிமைகொண்டுவிடுய்க்குந்
திருக்களாவாழுஞ்சிவம். (17)

சிவகருமஞ்செய்யார்திருநீறுசாத்தார்
தவநிலையாஞ்சைவநெறிசாரா - ரவணிதனிற்
கான்பரந்தபச்சைக்களாநிழலைக்கைதொழா
ரேன்பிறந்தார்மானிடராயினு.

(18)

இன்றுவருந்துயரந்தீர்த்தோயினிச்சிலநாள்
சென்றுவருந்துயரந்தீர்ப்பாரா - ரென்று
வருந்தாதேநெஞ்சேமலர்க்களவீழ
லிருந்தானொழிப்பானிடர்.

(19)

இடர்க்கடலுக்கோடயிதயவிருட்கென்று
முடற்பகையைவேறுக்குமொள்வா - னிடப்புறத்தைச்
சூல்வண்ணமேகச்சுரிசுமுலுக்கீந்தருளும்
பால்வண்ணநாதன்பதம்.

(20)

பதமறிந்துவாய்பார்த்துப்பற்றாதபுல்ல
ரிதமறிந்தாங்கிஞ்சொலியம்பி - மதிகலங்கி
நன்னாள் கழித்துவிட்டேனாத முகலிங்கவுனை
யெநநாணினைப்பேனினி.

(21)

இனியவமுதையிருங்களான்கட்
கனியைவளர்முக்கட்கரும்பைப் - பனியிமயக்
கொம்பினொடுங்கண்டேன்கொடும்பாவமோகவிடாய்
வெம்புதுயர்கண்டிலேன்மேல்.

(22)

மேலாம்பதத்தில்துணையோவன்றியெனை
யேலாநாகத்திடுவையோ - சீமைலா
வன்சித்தருள்ளமருவாக்களவீச
வுன்சித்தமேதோவுரை.

(23)

உரைகடந்தவேதத்துயர்வெற்பையுள்ளங்
கரைகடந்தஞானக்கடலை - விரிபூ

மருக்கோலவஃ நுகர்வண்களாநீழற்
றிருக்கோயினிற்கண்டேன்சென்று, (24)

சென்றதுகாலஞ்சுதைத்ததினமைநல
நின்றதுசாவென்றுநினைந்துருகி - மன்றி
னடிக்கின்றபால்வண்ணர்நாமமெண்ணுமார்தர்
சடிகுகின்றதுலெல்லம்பாழ், (25)

பாழிற்சமயப்படுகுழியில்வீழாம
லுழிலெனைக்காத்துதலினுப்—காழி
வருமதலைசொற்காமலர்ந்தழுகலிங்கா
பெருமதலையாயபேறு, (26)

பேறுபெற்றேன்வாழ்ந்தேன்பிறருக்கினியஞ்சே
ளுபெற்றவேணியனுக்காட்பட்டே—ஹுவட்டஞ்

வந்தித்தேன்றீர்ந்தேன்மயல், (27)

மயக்கமொழிறெஞ்சேமதிமுகமுமுன்று
கயக்கமலமன்னதிருக்கண்ணும்—விபக்குநடை
யன்னவயற்கருவைவாரியன்றொழுதாற்
பின்னைநமக்குண்டோபிறப்பு, (28)

பிறந்தபிறப்பிற்பெரும்பயனையோரா
நிறந்தவுடலெண்ணிறந்தவென்ப—தறிந்திருந்துங்
காண்டரும்பச்சைக்களவிசுவென்னுமன்
மானிடராயேன்பிறந்தார்வந்து, (29)

வந்துமனமறுக்கமாறமுலவலவ்னையேன்
வெந்துயரம்பார்த்திருக்கவேண்டினகொல்—கொந்துமல
ரம்பினுன்மேனியழித்தழுகலிங்கவுனை
நம்பினுர்க்கிதோநலன், (30)

நலனழிந்துமூப்படைந்துநாணழிந்துநோயாற்
புலனழிந்துகண்புதையும்போதி—லுலக
விதைவீயொடும்பால்வண்ணுவென்றென்றுணையே
மறுகியழைப்பேனோடிவா.

(31)

ஓடுஞ்சகட்டிநுருளைபோல்வட்டமிட்டுக்
கூடும்பதத்திலெனைக்கூட்டாம—னாடியருள்
பூமலர்க்காச்சுழ்கருவைப்புண்ணியனேபூந்துளவன்
ருமரைக்கணவைத்தசரண்.

(32)

சரணகமலந்தலைமேல்வைத்தாண்டு
மரணபவமிரண்டுமாற்றிக்—கருணைசெய்து
பேறுனதென்கருவைப்பெம்மானளித்தானே
மாறுவிதயமனமால்.

(33)

மாலுண்டுநெஞ்சேவருந்துவதென்பால்வண்ணன்
காலுண்டலர்சொரியக்கையுண்டு—நூலுண்டு
வாழ்த்திடவுநாவுண்டுவரதன்களாவுண்டு
தாழ்த்திடவுமுண்டேதலை.

(34)

தலையாயதென்கருவைத்தாணுவேமேருச்
சிலையாற்புரமெரித்ததேவே—யுலகி
லடியவராந்தேவரமுதுண்ணீதான்
கொடியவிடமுண்டதென்னகூறு.

(35)

கூறுபடுமதியக்கோடாமவிண்ணுடைக்க
நாறுமலர்த்தாளுகநாடுடைக்கப்—பேறுபெற்ற
மாயவனாற்போற்றவளருந்தமிழ்க்கருவை
நாயகன்னுனாடுநடம்.

(36)

நடம்புரிதாள்போற்றிநின்றநன்முனியதென்றோ
விடங்கொடமிழ்க்கருவையீசா—வடுங்குன்றை

வேவினாற்போர்மழுவால்வெல்லாமற்செங்கமலக்
காவினால்வென்றகருத்து. (37)

கருத்தழிந்துகண்மக்கலைமறந்துகண்டார்
விருத்தனிவனென்றுவெறுத்துச்—சிரிக்கமுது
காடுகுடியேற்றாமற்காத்துமுகலிங்காவுன்
னாடுகுடியேற்றுவதேநன்று. (38)

நன்கவினாகவியனாவளித்துநாடோறுந்
தன்கழலேபாடுந்தரமளித்தா—னன்கவைத்த
சூலத்தான்றென்பொதியத்தொல்லோன்றொழுதமணக்
கோலத்தான்றென்கருவைக்கோ. (39)

கோவாயமரர்குழாம்போற்றவாழ்ந்தாலுந்
தீவாய்நரகிடைப்போய்ச்சேர்தாலும்—பாவையிடத்
தாண்டகையேதென்கருவையையாவடியேற்கு
வேண்டுவதுன்பேரேமிக. (40)

மிகத்தேடுஞ்செம்பொன்னும்வேட்டமனையாளு
மகப்பேறுமங்குதவவாரா—பதைத்துறுக்கிக்
கையாற்கதையெந்திக்காலன்விற்கருவை
யையாவென்றோதாதவர்க்கு. (41)

அவலவிடக்கையழியுமலக்கூட்டைக்
கவலைநிறைத்தகடத்தைப்—புவனிதொறும்
வாளாச்சுமக்கும்வருத்தமொழிபால்வண்ணு
தாழாவயித்தியநாதா. (42)

நாதனெனவந்துண்ணைநானடைந்தேனியுமெனை
யாதரித்தெனுள்ளருக்கியாட்கொண்டாய்—போதித்
திடைபோகத்தள்ளாதிபற்கருவைநாதா
கடைபோகக்காத்தல்கடன். (43)

கடலுலகமண்டாண்டங்காபழமின்றி
யடலையுடன்முற்றுமணிந்து—சுடலைதணிற்
றாழ்சீடிலத்தென்கருவைத்தாணுதமிழை
யேழிசையாழ்வாசித்திடும்.

(44)

வாசித்தேனில்லைவாதன்சிவாகமத்தைப்
பூசித்தேனில்லையவன்பொன்னடியை—நேசித்தே
யொப்பணையாள்கள்வனெனவோதித்துதிக்களே
னெப்படியானீடேறுவேன்.

(45)

ஏறுவதுகொல்லேறெரிசுடலையாடாங்கு
கூறபுலித்தோன்மணிப்பூண்கோளரா—நாறு
கரந்தையணிகருவைக்காபாலிக்கென்பால்
வரந்தரவேறுண்டோவகை.

(46)

வகிர்மதியக்கண்ணியானவாணுதல்பாகத்தான்
புகர்முகக்கைம்மாவுரியைப்போர்த்தான்—முகரித்துத்
தென்னுதெனுவென்றுவண்டிரைக்குந்தென்கருவை
யென்னுதன்வானோர்க்கிறை.

(47)

இறைப்பொழுதுநீங்காதிருகண்ணுநெஞ்சங்
கறைக்களமுஞ்செஞ்சடிலக்காடும்—பிறைக்கொழுந்தும்
புண்டரிகவாண்முகமும்பூங்களவின்மேலோ
னெண்டாளப்புன்முரலும்.

(48)

மூரலாற்றினான்முளரித்திருக்கண்ணற்
காருலாஞ்சோலைக்கருவேசர்—நேரலஞர்
சுட்டார்வெங்குற்றையுதைத்தார்தொல்வேளையெய்ய
வொட்டாதெரித்தாருடல்.

(49)

உடலிலுயிராயுயிர்க்குயிரானுனைக்
கடலுலகெல்லாந்தேடிக்காணேன்—கொடியதொரு

புன்கருவைமாற்றிப்புரந்தவனைப்புண்ணியனை
நன்கருவையிற்கண்டேனான். (50)

நானேய் றிந்தவனை நாடற் கெளிதாமோ
கானேர் பசிய கராவனத்தான்—ருனையென்
னுள்ளச் சிலையை யுலைவாய் மெழுகெனவே
மெள்ளக் கரைக்கா விடின். (51)

விட்டேன் பரசமய மேவாது வேர்களைந்து
சுட்டேன்பொய்க்காமத் தொடர்பெல்லாம்—பட்டதுதற்
கைம்மா வுரித்த களவீசனைக்கருவைப்
பெம்மாளை யான்பணிந்த பின். (52)

பின்னை தழுவுங் கணையென் பெரும்பாந்தண்
மன்னு நெடுநாண் மலைவில்லென்—முன்னே
பகைத்தவர்த முப்புரத்தைப் பால்வண்ணநாதா
நகைத்தெரித்தாய்நீதானவில். (53)

நமரங்கா டென்கருவை நாதனடு வெஞ்சூர்க் '
ருமானுக்கா ளாய்ப்பணிந்த கோமான்—ஹமர்க்
கருங்கடனஞ் சுண்ட களவீசனென்றான்
மருங்கடரு மோதுயரும் வந்து. (54)

வந்தடர மாட்டாய் பிரிவை மனங்கொண்டு
ரைந்து துயருழுக்கு நல்குவே—யைந்துதலை
நாக்கவைத்த பாம்பணியு நாதன்பால் வண்ணமை
நீக்கவைத்தா லென்செய்வாய் நீ. (55)

நீயேவந் துற்ற நெடுந்துயர் தீர்த்திலையே
னாயேனை யார்புரந்து நாட்டுவார்—போழிருவ
ராங்களவா வண்ண மழலுருவாய் நீண்டுள்ளர்
பூங்களவி னாதா புகல். (56)

புகழ்ந்திடுவேன் யானே புலியேழு மாய
னகழ்ந்திடவுங் காண வடிக—ஞகந்தோறுந்
தோற்றுமுக நான்காற் சுருதிக் கவிவிரிஞ்சன்
சாற்றுமுக லிங்கநா தா. (57)

முகலிங்க நாதா முழுதுங்காத் தோம்பும்
புகலிங் கடியனுக்குன் போலச்—சுகதலத்திற்
காருண்ட சோலைக் கருவேச நீயன்றி
யாருண்டு சொல்வா யறிந்து. (58)

அறியேன்மற் றென்று மரும்பொருளே யென்றுங்
குறியே நெழுத்தைந்துங் கூறேன்—வறிதே
பிறந்தலுத்தேன் நென்கருவைப் பெம்மானே மீள
விறந்தலுத்தே நென்செய்தே னியான். (59)

என்செயலுன் றுளி லினியமலர் சாத்துவதே
புன்செயலென் றுன்ப மொழிப்பதே—மின்புரையும்
வேணியாய் தென்கருவை வேந்தே யனலேந்தும்
பாணியாய் வேதாதி பா. (60)

பாகம் பழுத்த பவளக் குணக்குன்றே
மோகங் கடந்த முதல்வனே - யாகமநா
லாய்கருவை யானே யமலா வடியேனைத்
தாய்கருவை யானே சரண். (61)

சரணம் விதியின் றலையழிவாக் கந்தீர்
பரம கதியருட்கண் பார்க்கிற் - நிருவடியார்
வன்பிறவித் துன்பமெல்லா மாற்றுமுக லிங்காவென்
புன்பிறவித் துன்பமெல்லாம் போம். (62)

போத மறியேன் புகன்றகவி விண்ணப்ப
மேதுந் திருச்செவியி லேறுமோ - சீததிலாத்

திங்க ளணியுந் திருச்சடைமேற் புன்பூளை
தங்கவணி யுங்குறையே சா. (63)

சாதன் முடுஞ் றனைமறந்து நா
மாதயுந் சற்றும்வழுத்தறியே - னாதலின
லப்பொழுதைக் கிப்பொழுதே யன்பால் வழுத்துகின்றே
னொப்பனையுள் பாகா வுனை. (64)

உனைத்துதித்த நாவா லுறுதியென்றோர் தெய்வந்
தனைத்துதியேன் சென்னியுறத் தாமேன் - றினைத்துணையுஞ்
சுந்தியேன் வாழ்த்தேன் றிருக்களின் னாயகனை
வந்தியேன் பற்றேன் மனம். (65)

பற்று தழற்சுடலை மன்றிற் பதமெடுத்துச்
சற்று பவுரிகொளுந் துயோனே - கொற்றவனே
மட்டொழுதும் பூங்களா வள்ளலே பென்றுரைக்கின்
விட்டொழிந்து போமே வினை. (66)

வினைவிலங்கை வெட்டுமருள் வீட்டின்பங் காட்டு
நினையுநினை வெல்லா நிரப்புங் - கணவிதழிப்
புமலை யெண்டோட் புனிதன் களாவனத்துக்
காமாரி பொன்னங் கழல். (67)

கழலாப்பிறவிக்கடற்சுழியிற்பட்டுச்
சுழலாவறிவுதொலைந்தே - னிழல்களித்துக்
குன்றதிர்க்குமாவுரிவைக்கோம்புனோபால்வண்ண
வென்றழைப்பேன்வேறறியேனே. (68)

ஏதமகற்றியிருமைபெருமையெனும்
வாதமகற்றியெனைவாழ்வித்தான் - காதுபுலித்
தோலுடையான்பைங்களின் னுடையான்கற்றிதைத்த
காலுடையான்பஞ்சாத்தான். (69)

கரங்கொண்டலர்துவார்கண்டொன்பாரர்
சிரங்கொண்டடியிறைஞ்சல்செய்யா - ருரங்கொண்ட
வேற்றில்வருந்தென்கருவையீசனுக்காட்செய்யாமற்
கூற்றுவற்காட்செய்வார்குணம்.

(70)

குணககுன்றெதென்கருவைக்கோவேநறும்பூ
மணக்குங்களாவனத்துவாழ்வே - கணப்பொழுது
மண்ணைமறந்த னெருங்குழவியுயர்நதாலு
முண்ணைமறந்துய்யாதுயிர்.

(71)

உயிரிறநதபெயர்க்கூட்டையுற்றொடுத்து
வயிரவிறகிற்றீமடுத்துப் - பெயரழியச்
சுட்டுரீருக்குமுன்னஞ்சொல்லீர்கருவைமன்றி
னட்டமிடுங்காலினலம்.

(72)

நலனழிந்துநல்வினைபோய்நாணழிந்துநல்ல
குலனழிந்துநல்குரவுகூர்ந்து - பலரிகழ
நித்பாணத்துயிராய்நின்றானைத்தென்கருவைத்
தற்பாணத்தான்றுதியாதார்.

(73)

தாரமனைமட்டுந்தனையறிந்தோருர்மட்டுஞ்
சேருமுறவவ்வூர்த்தெருமட்டுஞ்—சார்வதன்றி
நன்கருவையானென்றநல்வினைபோற்செல்கதியி
னெங்குமுதவாரேயிவர்.

(74)

இவருறவரென்பாரிவர்பகைஞரென்பா
ரவரவராற்செய்வதொன்றங்காமோ—வெவரேனுந்
தேனெழுமுகுங்களவாரீசெய்விப்பதன்றியிந்த
மானிடராலுண்டோவசம்.

(75)

வசமறுகித்துன்பம்வருத்தமெலிந்தாலு
மசையுறுநோய்கொண்டாலுமையா—விசையளிசேர்
தாமமுனேவணீத்தமிழ்க்கருவைநாதாவன்
மாமமறவாதடியேனா.

(76)

நாவுக்கழகுன துநாமநயந்துரைக்கும்
பாவுக்கழகுனையேபாடுவது—தாவில்
கலைக்கழஞ்ஞானங்கருவையானேயென்
றலைக்கழகுநின் கமலத்தாள். (77)

தாளாலெனதுதலையெழுத்தையுஞ்சிதைத்து
மீளாவடிமைவிலையெழுதி—பாளா
யுளவருத்தந்திரவுவந்தெனைவந்தாண்டான்
களவனத்திலொப்பனைபாகன். (78)

கன்னற்சிலைவளையக்கால்வளையநெர்புருவ
வன்னமனையார் கலவிக்காளாகி—முன்னித்
திரிந்ததெல்லாம்போதுமப்பாதென்கருவைவேந்தே
பரிந்தடிமைகொள்வாயிப்பால். (79)

பாலன்பசிக்கிரங்கிப்பாற்கடலையீந்தருளு
நீலமணிமிடற்றனீயன்றோ—சோலைதொறுந்
தேனிரங்குந்தென்கருவைச்செல்வாகொடுந்துயரால்
யானிரங்கநீயிரங்காயென். (80)

இரங்காயெனினுமிரங்கினும்தான்வேண்டும்
பரங்காண் கருவைப்பரனே—நிரந்தரமு
மிற்கணவனீத்தாலுநீங்காதிருக்குமொரு
பொற்புடையகற்புடையாள்போல். (81)

கற்பங்கடந்துகடவுளராய்வாழ்வரோ
பொற்பங்கயன்முதலாம்புத்தேனி—ரற்புதமே
தெவ்வடக்குசூலத்தார்தென்கருவைநாதனார்
வெவ்விடத்தையுண்ணுகின். (82)

விடக்குடலிற்புகழுவிரித்தவிருண்மாயைத்
தொடக்கறுத்தஞானச்சுடரை—நடந்திற்
றலைமைபெற்றதென்கருவைத்தானுலகச்சுண்டுள்ள
, நிலைமைபெற்றேனீடேறினேன் (83)

எறுபட்டுக்கல்லாவிருஞ்சிலையாலெற்றுண்டு
மாறுகட்டமாற்றாடிபுண்டு—முறுபட்ட
வாதையாலோகருவைவாணனேபொன்மேனி
பாதியாய்த்தேயந்தாய்பகர். (84)

பகரவருமெழுத்திற் பால்வண்ணின்னை
யகரமுதலைம்பத்தொன்றாக்கிப்—புகலாதே
யஞ்செழுத்தானென்பதென்னாதிமறைமுதனா
னெஞ்சழுத்திவாழுநிலம். (85)

நிலத்திற்பிறந்துடனேநீர்தோய்பசுமட்
கலத்திற்கிதையுமிந்தக்காய்—நலத்திற்
கடியேறுபூங்களவிற்கண்ணுதலேமீள
வடியேன்சுமவாதருள். (86)

அருளுதவுந்துன்பமகற்றியறிவாக்குந்
தெருளுதவும்விட்டின்பஞ்சேர்க்கு—மருவார்
புனக்களவெக்கோயில்கொண்டபுண்ணியனென்றோத
மனக்களவைத்தீர்க்குமருந்து. (87)

மருந்தாலொழியாமனத்துன்பநோயா
யிருந்தாலுணையெவ்வாறேத்தித்—திருந்துபுகழ்ச்
சொன்மாலேசாத்துவேன்சொற்கருவைபாய்கடுக்கைப்
பொன்மாலேமார்பாபுகல். (88)

புகையுந்தழல்கண்ணிற் பொங்குகினத்தாலே
பகைகொண்டுகாலபடர்பற்றி—மிகவுந்
தணவாத்துயர்தருமுன்றண்களாவிசன்
கணநாதனைமனமேகாண். (89)

காவென்றுசங்கென்றுகார்முகிலென்றங்கவர்மேற்
பாவென்றும்பாடப்பதந்தெரிந்த—நாவென்றுந்

தண்ணீப்பாவிக்கத்தமிழ்க்கருவைநாதன்று
னெண்ணீப்பாவித்தானிப்பால். (90)

பருவமழைத்துளியைப்பார்ப்பதுபோனாயே
நூருகியுணங்கியுடைந்தே—னரிவையுமை
வல்லவனெதென்கருவைவள்ளலேரியுதவு
நல்லீருளைப்பார்த்திருந்துநான். (91)

இருக்குந்திருக்கேகாயிலேழையெனஞ்சோ
மருக்கொள்கயிலைவரையோ—திருக்களவோ
சோதிமணிமன்றோசுடர்விசம்போபால்வண்ணு
வோதுமறையோவுனக்கு. (92)

உனக்கடிமைநானல்லாதுண்டுபலரேனு
மெனக்குநீயல்லாமல்யாரே—நினைக்கனிவா
னானைமுத்தெனென்றுநுநற்கருவையாடேனீ
தானைமுத்தாலன்றோதாம். (93)

தாம்பிரித்துக்கொள்ளுந்தமிழ்ப்பாடல்கொண்டு
வாம்பிரித்துவாழ்வழங்கின்—விரிந்தநிலா
வேணிவைத்ததென்கருவைவெள்ளைவள்ளலையுனக்கு
நீணிலத்திலுண்டோநிகர். (94)

நிகரற்றதென்கருவைநித்தெனையொருந்
தகரக்குழவிதலைவன்—சகமடுத்த
வெள்வடிவெனந்தனினங்கியுறையுங்க்காயில்
கள்வடியுந்தன்புங்களா. (95)

களவிட்டெனஞ்சாற்கருவையாய்நினை
ரளவிட்டுனைத்துதிப்பேனல்லே—னுளவிட்டம்
பெற்றதன்றிராயேனுமித்தாய்ப்பிதற்றுபுன்கொற்
குற்றமின்றிநன்றிதெனக்கொள். (96)

கொள்பவனானீயேகொடுக்குமவன்கொள்பொருட்டால்
விள்வதென்கைம்மாறுவேண்டுமோ—வுள்வதென்கொ
றேனீிறைகொன்றைச்சடிசெல்வக்களவிச
பானிறமெய்கொண்டாயிப்பார், (97)

பார்முதலாய்வானப்பரப்பாயனைத்தினுக்குங்
கார்முதலாயுண்டியருள் காப்பாகிச்—சோமுதலா
யார்க்குந் துணையாங்களவிசநின்னையன்றிப்
பார்க்கினுண்டோவின் பம்பகர், (98)

அங்கந்தொடருங்கமுமுட்படைக்கரமு
மங்கையுமையொப்பனையாள்வாரணிந்த—கொங்கை
தழுவுந்திருமார்புந்தானுணரநாயேன்
முழுவெந்துயரமும்போமோ, (99)

மோனவிரதமுனிவர்விழித்துறங்கு
ஞானதுரியமுதனண்ணுவோர்—மானதத்தி
னுள்ளுவதுந்தன்னைமறந்தொன்றுவதும்பால்வண்ணா
தெள்ளுவதுநின்மலர்த்தாட்சீர், (100)

திருக்கருவை வெண்பாவந்தாதி முற்றிற்று.

திருக்களாவுடையான் றிருவடியே துணை.

திருக்கருவைத் தலபுராணம் இயற்றிய

ச. திருமலைவேற் கவிராயரவர்களால்

இயற்றப்பெற்ற

திருக்கருவைச் சந்தப்பாவும்
வெண்செந்துறைப்பாமாலையும்.

சாற்றுக் கவிகள்.

மதுரை மீனலோசனி அச்சிராந்திரசாலை மாணேஜராகிய மகா-ரா-ந-பூ

அ. முத்துசாமி பிள்ளை யவர்கள் இயற்றியவை.

செந்தமிழஞ் சைவமுமே செழித்தோங்க வாகியற்றித்

திருக்க ளாவிற்

பந்தமறுத் துறைபரமன் பதம்பூசித் தருள்பெற்றுப்

பாண்டி மன்னர்

உய்ந்ததுவுஞ் சுரர்முனிவர் வழிபட்டின் புற்றதுவு

மோர்த்தன் பார்த்து

பைந்தொடையாப் புராணமொன்றுபகர்ந்தனனற்றிருமலைவேற்

பாவல் லோனே.

(1)

அன்னவனன் பிர்த்தனினத் திருக்கருவைப் பால்வண்ண

னறைவண் டார்பூம்

பொன்னடித்தா மரைக்குறுஞ் சந்தப்பா மாலையொன்று

புனைந்து சாத்திப்

பன்னரிய புகழுடனே புருடார்த்த நான்கினையும்

பண்பிற் பெற்றான்

இன்னவைகற் றோர்கேட்டோ ரேவருமே யிகபாம்வி

டெய்தி வாழி.

(2)

சூழில்லிபுத்தூர்த் தாணுகா வத்திராயிருப்பு,
கதாபபரசங்க ககாமணியாசிய மகா-நா-நூ

இ. ம. செண்பகம் பிள்ளை யவர்களியற்றியது.

உலகமிசைப் பலதருமவ கள்ளுமிகச் சிவதரும்
முயர்ந்த தென்று
பலகலையு முணர்த்துகின்ற பண்பற்றித்தே யுளமுருகிப்
பத்தி கூர்ந்து
தலமுழுதும் புரவுபுகழ் கருணையான் சரிதமுடன்
சந்தடி பாவு
நலமருவுந் திருமலைவேற் கவிஞனுரை செய்தபுகழ்
நனிபெற் றானே.

சிவகிரிச் சமஸ்தான கித்துவான் எட்டிசேரியில் வசிக்கும்மகா-நா-நூ
அருணாசலக்கவிராயரவர்கள் இயற்றியது.

எந்தப்பா ரும்புகழுந் தென்கருவை யம்பதிவா
ழிறைவன் மீதின்
பந்தப்பா வமுதமெனத் திருமலைவேற் கவிஞன்மனப்
பத்தி கூர்ந்து
சந்தப்பா வுரைத்தனனிச் சகத்திலிடை மிகத்தமிழ்தோர்
தவர்கள் யாரு
முந்தப்பா ரதமுரைத்த கில்லியிவ னெனப்புகழ்ந்து
மெழியத் தானே.

தென்மலை மகா-நா-பூதீ

இராமசாமி செட்டியாரவர்கள் இயற்றியது.

ஆடரவம் புனைசடிலன் நென்கருவை யம்பதிவா முமலன் மீது
தேடரிய சந்தப்பா வெனுமலை புனைந்துபெருஞ் சீர்த்தி பெற்றான்
பிடுறுசீர் மேவுசிவ கிரிச்சமத்தா னப்புலவர் பெருமா னின்ப
நீடுதமிழ்க்கடலெனுந்திருமலைவேற்பெயர்ப்படைத்தநிபுணன்மாதோ

ச. திருமலைவேற் கவிராயரவர்கள் குமாரர் மகா-நா-பூதீ

சங்குக்கவிராயரவர்க ளியற்றிய

வெண்பா.

சந்தப்பா வோதியிசை தான்படைத்தோன் மாமலர்வா
சந்தப்பா வோதியிசை தையல்பங்கன்—சிந்தையருள்
பெற்றோன் திருமலைவேற் பேர்புணையு மெந்தைநீரு
நற்றாண் மலர்மறவே னான்.

திருக்கருவைச் சந்தப்பா.

காப்பு.

வந்தப் பாவை யருளெனவே வருமே துதித்து வணங்கவர
லிந்தப் பாவையகலாத்தென் கருவைப்பதிவாழ் விமலன்மிசைச்
சந்தப் பாவை யன்பினுட னுரைக்க வெமக்குத் தயைசெயுமா
லந்தப் பாவை யயிற்பெருமான் முன்றோன் றொருகோட் டருங்
களிதே.

சந்தப்பா.

தங்க மலேநிக ராமென வேபொளிர் ஈன்க ளபமுலை யார்மய லாலுல
கெங்குமிகழ்தருநாயெனவேதிரியிநதவசடணீரீயினியாள்வையகொல்
கங்கை யொடுமதி மேவுச டாதர கஞ்ச மலர்விழி மாலறி யாவிரு
செங்கு னகசர னாகரு னாகர தென்க ருவைநகம் வாழ்பர மேசனே.
உளத்திடை நின்ற மானமதை யொழித்துவி ரைந்து சாண்வயிறு
வளர்க்கவி ரும்பி யேகவிதை மனத்திலுழைந்து பாடியொரு
வெளத்தனை யன்பி லாமடைய ரிடத்தில லைநதி டாதருள்செ
யளப்பறு மின்ப மார்கருவை யருட்பதி வந்த நாயகனே. (1)

சீத ளம்பொ ருந்துகடன் ஞால முண்டு மிழந்தவரி
தேட நின்ற வுன்ற னருள்கூர்
பாத பங்க யங்களையெ நாளு நீம்பி யுஞ்சிறிய
பாவி துன்ப டைந்து முல்வனே
கோத கன்ற நெஞ்சருக் கேய மிஞ்சு தொண்டர்துதி
கூறி வந்த னம்பு ரியவே
சீத மொன்று தென்கருவை மேவு தண்ப சுங்களவி
னீழ் லிங்குண் வந்த பொருளே (3)

அளவி லாத மாபாவ வசுட ரோடு கூடாமல்
வளமு லாவு பாழுட மனிதர் மீது பாடாம
லுளமே நாளும் வாடாம லுனது பாத மீவாய்கொல்
களவி னீழல் வாழ்தூய கருணை மேவு மெலோனே (4)

செறிவுற்ற திரையுவிர் புடைசுற்று புனியிலொரு
திவசத்து நமைநீனைவுறு
வறிவற்ற பதகனென வெனைய்ப்ப மனநிலென
யபரக்கை விடுவை பெனிலோ
நெறிபெற்ற வுனதுதிரு வருளுக்கு மகிமைபெவ
னினையற்க வெனது பிழைநீ
மறிவைத்த கமலகர தலசுத்த சபு லதா
வ்ளமிக்க கருவை யானே (5)

வினைத ரும்பவப் பிணிகெடும் வகைபுரி
வியன்ம ருந்தெனப் பெரியவர் பகர்தரு
முனைம றந்துடற் சமைக்காடு கரமென
வுழலு மென்றனக் கினியருள் புரிவைகொ
னனைய விழ்ந்துநற் பொழிலிடை ஈகுமது
நதிகள் வந்துறப் பெருகிடும் வளமவி
கனைநெ டுந்திரைத் தடமிக மருவிய
கருவை யம்பதிக் களவுறை யமலனே (6)

உயரி லக்கண மொடுபல கலைதெளி
வொடுப டித்தெவ னிமிற்குட லமிற்கென
நயமி குத்துள கவிதைகங் பலபல
நவில லுற்றெவ லுனைநீனை கிலொனி
லயர்வி னற்கதி யடைகுவ துளதுகொ
லருள்செ யெற்குனை நீனைதர விதுததி
கயமு கத்தனை முருகனை யருவிய
கருவை வித்தக மறைபணி யிறைவனே. (7)

ஏதம்து நின்கமல, பாதமலர் நமபியுள
னீதயைசெய் தென்கருவை, நாததிரி யம்பகனே. (8)

என்கவலை தீரவ்னி, யுன்கமல பாதமருண்
மின்கனக மாடமலி, தென்கருவை நாயகனே. (9)

அளவிலையை போகவலை, யுளமெவகை தேறுமன
தளகியருள் வேளையிது, களவுறைத யாநிதியே. (10)

வெருவுறும் என்கவலை, யொருவிமகி முக்கருளை
தருவதினி யெப்பொழுது, கருவைநகர் வித்தகனே. (11)

உனைத்துணை யெனப்புவி மிசையி நாட்டுணை
யுளத்திடை நினைத்தனு தினமு மேத்தியு
மினித்திடு பலப்பல கவிதை சாற்றியு
மிரக்கம துனக்கலை பினியி னுற்றின
மனத்ததி கரித்தெழு கவலை தீர்த்தலை
வழுத்துக வுனக்கெவ னடினம் மேற்சின
மனைத்துயி ரிடத்தினு நிறையு மாட்சிகொ
ளருட்கட லெனத்திகழ் கருவை மூர்த்தியே. (12)

உல வுண்பது மாமகிழ் வேகொடு
தானு நங்குவ தாகிய வேரிரு
வேலை யன்றியை யோவிது நான்வரை
விண னென்றுண ரேனெனை யாவினி
நீல கந்தர தூயபு ராதன
நேரி லம்பிகை பாகநி ராமய
மால யன்பணி பாதச ரோருக
மாசிமென்கருவாபுரிநாதனே. (13)

அனவரதமடவியர்சுகவனுபவமதனைமன திடையெணியுருகுவுதல
துனதுமலரடியொருகனவினுடிமணியுருகியநிலனிதுவரையறிவி
மனதுதெளிவுறும்வகையினியருள்புரிவதுநினதுகடனிதுநலததியுயர்
கனக நகரென மிகவெழில் குலைய கருவை நகரிடைவருதனி முதல்
வனே. (14)

உனதுசெம்பதந்தொழுபத்தருக்கரு

ஞாதவுவின்றரஞ்சிதநற்குணக்கட

லெனவி ருந்துமென் பிணியைத்த விர்த்திலை

யெவர்க ளுண்டுநன் கினியெற்பு ரப்பவர்

கனசு கம்பெறும் படிசித்தம் வைத்தருள்

கவலை கொஞ்சமன் றடிமைக்கு நித்தமு

மனம யங்குகின் றதுமெத்த வற்புத

வளமி ருந்ததென் கருவைக்க ருத்தனே.

(15)

நரியொடு நாய்பே யனைத்து நாடொறு

நமதென வேதா னினைக்கு மூனுட

லொருபொரு ளேயா மெனசச தாவெணி

யுனைநினை யாமே செருக்கி யேயிது

வரையுமை யோநாள் கழித்த பானியென்

மதிதனை நீயே திருத்தி யாளினி

யருமறை மேலோய் மலர்க்க ளாநிழ

லருவெரடு மேனா ளுதித்த நாதனே.

ஊன்மரு வுடற்பிணியி னுன்மனதி லெப்பொழுதும்

யோசனைப லப்ப ஸெய்தே .

நான்மிகவி டர்ப்படுகி றேனெனையி ரட்சியென

நாளுமுறை யிட்டு மினமு

மேன்மனதி ரக்கமிலை நீயலது மற்றுலகி

லேவர்துனை யெற்க ருள்செய்வாய்

தேன்மலிம லர்க்களாவி னீழ்வினமு னைத்திலகு

தேவபரி சத்த முதலே.

(17)

எஞ்சலி னற்குண ரஞ்சித வுத்தம னென்றொரு வற்பனையு

மிஞ்சாத மிழ்க்கவி கொண்டுது தித்துமெ லிந்துழ லத்தகுமோ

சஞ்சல மற்றிட நன்கரு கைப்புரி தஞ்சமெ னக்கினிநீ

வஞ்சகம் வைத்திட றென்கரு வைப்பதி வர்தவ ருட்கடலே. (18)

பொருவரியபஞ்சபாதகருமொருபொழுதுனைவனங்குவார்களெனிலுய
 ரிரவியெதி ரந்த கார மெனவவ ரிடரகலு மெநத வேலை யினுநின,
 சரணினைப ணீர்து மேயென் மனதுது சலனமதொ ழிந்தி டாத

தெனவின

‘மருவுலவு தண்க ளாவி னிழலுறை வுரதபுரி யிந்த வேலை கருணையே

சூற்றமிக வெத்தனையி யற்றிடினு மற்றவைகு

றித்துளம்வெ றுப்ப துகொளார்

பெற்றவர்கள் வைத்திடுவர் மக்கண்மிசை மிக்கநசை

பெட்புறுபு விக்க ணதுபோ

னற்றயவு வைத்திடுதி சற்றெனது சூற்றமத

னைத்திருவு ளத்தி னிணையே

லற்றமிது வுற்றனனு னைத்துணையெ னக்கருதி

யப்பகரு வைப்ப சமனே.

(20)

இன்ப மோவனு வாவது தானிலை யிந்த மாநில வாழ்வினி லேவெரு

துன்ப மேயுள வானக மேவிய துங்க வார்சிலை யாயிழி வாகிய

புன்பு ணிலுடை யாகமெ னுவுயர் புந்தி யானினை யோதவி மூடனை

யன்பி னோடினி யாள்வைகொ லோதிரி யும்ப ஆகரு வுபுரி நாதனே

காவி யைக்கயலை வெஞ்சமர்செ யுக்கரிபு

கால னைக்கணைய வண்டையிள் மென்மணியை

மாகி டத்தெநிக ருங்கண்மட மங்கையுர்கள்

மாஸ்ப டைத்துணைம றந்துழுது மிந்தவொரு

பாவி யெற்குனது தண்கருணை தந்திடுதி

பாரின் மெத்தவுனை நம்பினவையி ரும்பிழைம

தேயி யொப்பணியு டன்றமுவு மன்பபுகழ்

சேரு நற்கருவை யம்பதியில் வந்தவனே.

(22)

தவனங்கொடியுலாதுவைதெறவிரு தயகொர்நுணடிமெனசெய்குன

மிகி

இவ்விரந்த வேலை யுகதி புரினு கொண்பெங்கு மேயடி யுலையுமிடமினி

யவமொன்று பாவ வினைய் கலவுன தடியெந்த நாளுவினைய விருள்புரி
புவனங்குளையாமனவாதநனி புகழ்தண்களாலிலுறையுமிறைவனே.

தெருவில்வர் தொண்கனக குடமுலைத் துணைசிறிது
தெரியநின் றஞ்சிறிய நகையியற் றியுமருகு
சருவிநின் றஞ்சாச மொழிகள்செப் பியும்விரக
தவனமிஞ் சம்படிசெய் தணையிலைவத் துளமுருக
மருவியின் பஞ்சிறிது பெறவளித் திடர்புரிக
வடமிகும் பெண்கள்பெரு மயலொழித் துனதுகழல்
பரவுறுந் தொண்டரொடு பழில்வலிதப் பொழுதடிமை
பகர்பசுந் தண்களாலிலுறையுமெய்த் தனிமுதலே.

(24)

நிலையாதவிவம்புவிவாழ்வினையே நிலையிதெனநம்பியெநேரமுமே
யலைமேவுதரும்பதுபோலடியே னாகமேபுழல்கின்றதையோதயைதா
னிலையாவெனுளந்தெளிவேபெறுவா னினியாவதுதந்திடுவாய்ருணீ
கலைமாமதியந்தவழ்நீள்பொழில்சூழ்கருவாபுரிவந்தபுரணனே. (25)

அமுதமத னைக்கமரி னிடைநனியு குப்பதென
வதிமதுர முற்ற துகடர்
தமிழருமை சற்றுமுணர் வரிபமட மைக்குணவ
சடர்மிசையி னிக்க விசொலர
திமிழ்கடலு டுத்தபுவி மிசையுனைநி னைத்துநித
மினியகவி செப்ப வருள்வாய்
கமகமென மிக்கமண முலவுபொழி லுற்றிலரு
கருவைவளர் மெய்ப் பரமனே.

(26)

குணமுடனிற்காரு வேளையுன் கழல்பணி
குவமென நெஞ்விடை யேநினைந் திடுபொழு
துணர்வறு சஞ்சல மாய்பெயன் பதுபுக
வுளமருள் கின்றது பாலியென் புரிகுவல்
கணபண கவுகண காணகந் தாகப
கரமலை மங்கைம னுளசந் கரநறு
மணமலி யும்பொழின் மேலுந் தன் கருவையின்
மகிமைது லங்கிட விசுழவுதும் பரமனே.

(27)

மலர்ச்செறுகு சுற்றை யோதி மடவியர்
 மயல்வனம்விடுத்து னுது பதமெனு
 நலகமல"புட்ப நாடி யனுதின
 நவிலெனது சித்த மான மதுகர
 மலகில்பரி சுத்த மேவு முனதுத
 ணருணநவு துய்க்கு நாளு முளதுகொ
 விலுகரு வைக்க ளாவி னறுநிழ
 விதயமகிழ் வுற்று வாழு மிறைவனே.

(28)

வான மேவுமின லொத்தழியு மிப்புவன
 வாழ்வை யேநிலையெ னக்கருதி யெட்டுணையு
 ஞான மாவதுப டைத்திடுத லற்றுமுலு
 நானெ வாறுகதி யுற்றிடுவ னப்பமுன
 மேன நாடுமுன தற்புதப தக்கமல
 மீகு வாய்பிறிதி லைப்புகலெ னக்கினிய
 தேன வாவுமளி மொய்த்திசைமு முக்குபொழில்
 சேர்வி னோதவள மைக்கருவை ஹித்தகனே.

(29)

முனிவ ரிமையோர்கள் யாவரு மேபணி
 முதல்வ கலைவாணி யோடுச ரோருக
 வனிதை புகழ்மேன்மை சேரிம யாசல
 மயிலி னெடுகடி வாழ்கரு னாகர
 புனித சுகவாரி யாயபு ராதன
 புரத நனதேவ னேயென நாடொறு
 மினிய துதிகூறி நானுனை யேதொழ
 வினியு னருளீகு வாய்கரு வேசனே.

(30)

திருக்கருவைச் சந்தப்பா முற்றிற்று.

திருக்கருவை

வெண்செந் துறைப் பாமாவுல

- பார்மே லெனக்குனது பாதமல்லா லுண்டுகொலோ
சீர்மேவு நற்றணைதான் தென்கருவை நாயகனே. (1)
- உன்னடியே தஞ்சமென வற்றே னெனைப்புரப்பாய்
செந்நெல்வயல் சூழ்வளஞ்சேர் தென்கருவை நாயகனே. (2)
- ஐயவுனை நமடி மடியேற்கு நீ நனை
செய்யவிது தான்சடியந் தென்கருவை நாயகனே. (3)
- நான்பாவி யாறலு நமபினைன் காத்தருள்செந்
தென்பாயும் பூஞ்சோலைத் தென்கருவை நாயகனே. (4)
- யந்திருவென் னெஞ்சின் மயக்கறவெந் நாளுமலர்ச்
செந்திருமின் னாகலாத தென்கருவை நாயகனே. (5)
- தொண்டருடன் சோததுத துயர்தீர்த்துக் காத்தருள்வாய்
தெண்டிரைசூழ் பாபுகழுந் தென்கருவை நாயகனே. (6)
- ஆநதோ தியங்கவிட லாமோ வடிமையைநீ
சுந்தாரு லந்தவிர்த்தீர் தென்கருவை நாயகனே. (7)
- நொந்தே னுளமிகவு நோயகல நீயருள்செய்
செந்தே னுலவுபொழிந் தென்கருவை நாயகனே. (8)
- இப்புலியிற் சற்றே வெளியேன் படுநதுயரஞ்
செப்பமுடி யாதெனையா தென்கருவை நாயகனே. (9)
- ஐயாபொய் யாநா னடிழையுனக் கென்பதருள்
செய்யாத தென்னவினன் தென்கருவை நாயகனே. (10)
- நேரும் பலபிணியு நெஞ்சிலுறுஞ் சஞ்சலமுந்
தீரும் படியருள்செய் தென்கருவை நாயகனே. (11)
- சஞ்சலமென் னாலே சகிக்கமுடி யாதினியுன்
செஞ்சரணந் தந்தெனையா தென்கருவைநாயகனே. (12)

எத்தனைதா னந்தோ வெளியே னுனக்குரைத்துஞ்
செத்தமிரங் காததென்னே தென்கருவை நாயகனே. (13)

காணையோ வேழமுநங் கஷ்டமெலா மின்னமுநீ
சேணாய்ஞ் சோலைதிகழ் தென்கருவை நாயகனே. (14)

வவருநீ யல்லா லெனைக்காப் பவருரையாப்
தேவர்முலி வோர்பரவுந் தென்கருவை நாயகனே. (15)

வையெல் காட மடி மைக்கிப் படிக்கொடுமை
செய்யேய னுனக்கபாய் தென்கருவை நாயகனே. (16)

வாராயோ லென்முனநீ வந்தெனைகண் பாராயோ
தீராயோ வென்பிணியைத் தென்கருவை நாயகனே. (17)

பாவியையு நீகாப் பதுனைக்கு மேன்மையன்றோ
தேவியுமை யொப்பனைசேர் தென்கருவை நாயகனே. (18)

எகதையுனக் கந்தோ விலையா தயவுனது
சுகதைசிலை யாசொலையா தென்கருவை நாயகனே. (19)

இவ்வெனீ நீவந் தெனதுகுறை தீர்வடிவேற்
செவ்வெனீ யின்றபுகழ்த் தென்கருவை நாயகனே. (20)

புல்லையு நல்லனைனப் போற்றித் திரிந்த லுத்தேன்
செல்லகற் திப்புரப்பாய் தென்கருவை நாயகனே. (21)

மாவடி வேற் கண்ணார் மயற்கடல்வீழா துனது
சேவடிபோற் றத்தையசெய் தென்கருவை நாயகனே. (22)

கூறுபிணி பாற்கவலை கொண்டெழல்கின் றேன்மனந்தான்
றேறுவதெவ் வாறுரையாய் தென்கருவை நாயகனே. (23)

மெய்திருந்தா வேழயிர்த மேதினியி லென்னபிழை
செய்திருந்தா லும்பொறுத்தா டென்கருவை நாயகனே. (24)

கொஞ்சமுமே றுதோநான் கூறுமொழி யுன்செவியிற்
செஞ்சடைமேற் றிங்களணி தென்கருவை நாயகனே. (25)

கண்பா ரிதுசமயங் கைவிடே லேழையை
திருப்பகம் பரவுபுகழ்த் தென்கருவை நாயகனே. (26)

அப்பா வடிமையைநீ யாதரியா யென்னிலென்ன
செப்பார்கண் டோருளைத்தான் றென்கருவை நாயகனே. (27)

உன்செயலெல் லாமென் றுணர்ந்தேன்கண் பார்பொதியத்
தென்சொன்முனி வந்துதொழுந் தென்கருவை நாயகனே. 28

பேதுமினி நீயெனைத்தான் புண்டாவே செய்ததந்தோ
திதுதவிர்த் துப்புரப்பாய் தென்கருவை நாயகனே. (29)

பிடுறுநற் றாயும் பிதாவுநீ கானினிள்
சேடமதாய்ச் சொல்வதென்னே தென்கருவை நாயகனே. (30)

முற்றிற்று.

திருக்களாவுடையான் றிருவடியே துணை.